

ΤΟ ΤΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Μηνιαία Έκδοση – Απρίλιος 2020 – Έτος 73 – Αρ. Φύλλου 760

Το Ταλαξειδί

Ιδιοκτησία - Έκδοση
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ
Συντακτική Επιτροπή
ΖΩΗ ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ-ΚΟΥΤΡΑ,
ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΑΚΗ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΛΕΣ,
ΣΤΑΥΡΙΑΝΗ ΛΑΞΕΙΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΛΚΟΣ,
ΤΙΝΑ ΑΝΔΡΕΑΔΟΥ, ΚΕΛΑΥ ΠΕΤΡΑΤΖΑ,
ΗΛΙΑΣ ΚΟΥΜΠΑΡΟΥΛΗΣ
Γραφεία Συνδέσμου - Εφημερίδας
Καραϊσκού 111, 185 32 Πειραιάς
Τηλ. - Fax: 210 41.23.528
e-mail: syngalax@gmail.com

«Η ημέρα της Λαμπρής»

Δ. ΣΟΛΩΜΟΥ (ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ)

El Greco, Η Ανάσταση

*Χριστός Ανέστη! Νέοι, γέροι και κόρες,
όλοι, μικροί, μεγάλοι, ετοιμαστείτε·
μέσα στες εκκλησίες τες δαφνοφόρες
με το φως της χαράς συμμαζωχτείτε·
ανοίξτε αγκαλιές ειρηνοφόρες
ομπροστά στους Αγίους και φιληθείτε·
φιληθείτε γλυκά χείλη με χείλη,
πέστε «Χριστός Ανέστη» εχθροί και φίλοι.*

Μέσα σ' ένα αποκορύφωμα λυρισμού ο ποιητής καλεί όλους ανεξαιρέτα τους ανθρώπους να δεχτούν και να νιώσουν βαθιά το μήνυμα του Πάσχα, το μήνυμα της Ανάστασης. Αδελφωμένοι οι Χριστιανοί ανταλλάσσουν το φιλί της αγάπης, παραμερίζοντας τα προσωπικά μίσση και τις κακίες, έτοιμοι να κάνουν ειρήνη. Έτσι, με καθαρή την ψυχή τους, θα υμνήσουν τη θεία Ανάσταση, το θρίαμβο της ζωής πάνω στο θάνατο.

Εφέτος ο καθένας κλεισμένος στο σπίτι του, αποκλεισμένος από επαφές με φίλους και συγγενείς, μακριά από ήθη και έθιμα που θα

Η εφημερίδα το Ταλαξειδί
και ο Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτών σας εύχονται
Καλή Ανάσταση!

Αγάπη και ειρήνη στις καρδιές μας,
υγεία και φροντίδα για τη ζωή μας
και τους συνανθρώπους μας,
εμπόδια και αισιοδοξία για το μέλλον.

ήθελε να γιορτάσει στην αγαπημένη του πατρίδα και, ενώ έξω η φύση οργιάζει και βρίσκεται στην «πιο καλή της ώρα» με τον ερχομό της Άνοιξης, εφέτος ο καθένας μας θα έρθει αντιμέτωπος με τον ίδιο του τον εαυτό. Θα σκεφτεί, θα νοσταλγήσει, θα αναθεωρήσει και θα προσπαθήσει να κερδίσει το στοίχημα με τη ζωή. Γιατί «γλυκειά η ζωή και ο θάνατος μαυρίλα».

Ας είναι το φετινό, μοναχικό Πάσχα το πέρασμα σε καλύτερες μέρες, ας είναι η Ανάσταση η αναγέννηση της ψυχής μας, η επανεκτίμησή μας για πρόσωπα και πράγματα που είχαν χάσει την ουσία τους. Το φως της Λαμπρής ας φωτίζει τους στόχους μας: τη νίκη της ζωής, την αγάπη για τον άνθρωπο.

Οι Θρηνωδούσες του Γαλαξειδίου

Θεοσεβής και υπερεκατοντούτης προφήτης Συμεών, αξιώνεται να υποδεχθεί στον ναό του Σολομώντος την Παναγία με το σαράντα ημερών Άγιον Βρέφος. Ενώ κρατεί τον μικρό Ιησού στην αγκαλιά του, εξ ου και Θεοδόχος, ανακράζει τον γνωστό λόγο που ακούμε κατά την Απόλυση του Εσπερινού «Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατά τό ρημά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου, ὃ ἦτοίμασας κατά πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ». Κατά την Υπαπαντή, κατά τη συνάντηση δηλαδή του Κυρίου με την προσδοκία του Κόσμου, ο Δίκαιος Συμεών αναπέμπει και τα ακόλουθα προφητικά λόγια: «Ἴδού αὐτός κείται εἰς πῶσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον, **καί σοῦ δέ αὐτῆς τήν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία**» (Λουκ. β' 32-35). Και το μεν πρώτο σκέλος αναφέρεται στον Ιησού, ο οποίος είναι προορισμένος για την Πτώση και την Ανάσταση, στο δε δεύτερο προλέγει με δυσσίωση, αλληγορία τον υπέρτατο πόνο που, αργότερα, θα κυριεύσει την θεομητορική ψυχή της Παρθένου. Όταν τα πάθη τα σεπτά και ο σταυρικός θάνατος του Ιησού θα κατατρύπησουν ως ρομφαία, ως αιχμηρό αμφίστομο σπαθί, το είναι της.

Στο τελευταίο αυτό σκέλος της προφητείας του Δικαίου Συμεών παραπέμπει η σπάνια εικόνα του Άη-Νικόλα μας, η

«Θρηνωδούσα», συνδεδεμένη στη μνήμη των παιδικών χρόνων μου, αλλά και μέχρι την δεκαετία του '90, με τις δύο κορυφαίες ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδος και της Ακολουθίας των Παθῶν. Θλιμμένη και επιβλητική η μορφή της. Σκούρο καστανέρυθρο μαφόριον με δαντελωτή παρυφή, κοσμημένο στην κεφαλή και τους ώμους με τα παρθενόσημα - τρεις οκτώφυλλους ρόδακες, καλύπτει σχεδόν ολοσχερώς τον εσωτερικό βαθυγάλανο χιτώνα με τις γκριζωπές χειριδίες, αλλά και το λευκό εσωτερικό κάλυμμα της κεφαλής, τα άκρα του οποίου αναδιπλώνονται στα πλεγμένα σε δέηση χέρια της. Απόλυτη οδύνη, υπέρτατο πόνο και βουβό φανερώνει το στραμμένο ψηλά βλέμμα και η θρηνητική καμπύλη των φρυδιών. Τα δάκρυα διάφανα στις βρύσες των ματιών, έτοιμα να κυλήσουν και η ρομφαία - αλληγορία καρφωμένη στο στήθος να υπογραμμίζει την απουσία του Ναζωραίου.

Η επιβλητικών διαστάσεων εικόνα θυμάμαι να παραστέκει επί συναπτά έτη την Σταύρωση και την Αποκαθήλωση, αλλά και να ακολουθεί τον Σταυρό του Κυρίου στην παραθαλάσσια περιφορά του επιταφίου μας. Η παιδική μνήμη και ψυχή διαφυλάττουν ευλαβικά τη συγκινητική θερμότητα των λόγων της μητέρας μου, καθώς, καθισμένη δίπλα μου, κοντά στον επιτάφιο τις ήσυχες και γεμάτες κατανυκτική γαλήνη μεσημβρινές ώρες της Μ. Παρασκευής μετά την Αποκαθήλωση,

(Συνέχεια στη σελίδα 4)

M/T "CAPT. THANASIS"

Την Κυριακή, 1η Μαρτίου 2020 και ώρα 12:00 μμ πραγματοποιήθηκε η τελετή μετονομασίας του δεξαμενόπλοιου "Decameron" της εταιρείας Tsakos Shipping & Trading S.A., σε "CAPT. THANASIS" στη μνήμη τού συμπολίτη μας καπετάν Θανάση Μαρδάκη.

Ο Καπετάν Θανάσης Μαρδάκης υπήρξε για περισσότερα από 40 χρόνια αγαπημένος συνεργάτης και φίλος τού Καπτ. Παναγιώτη Τσάκου και της οικογένειάς του.

Η σχέση του με τον Καπτ. Πανα-

γιώτη Τσάκο ξεκίνησε στα μέσα της δεκαετίας του '70. Το πάθος τους για τη θάλασσα και η αγάπη τους για τα ταξίδια, το μεράκι και το Ι/Φ «MANIA» τους έφεραν κοντά.

Η αγάπη τού καπτ. Παναγιώτη Τσάκου για το «MANIA» πέρασε ατόφια στην ψυχή τού καπτ. Θανάση και η κομψή κυρία του Αιγαίου, όπως πολλοί αποκαλούσαν το ιστιοφόρο «MANIA» βρήκε στο πρόσωπο του καπετάν Θανάση τον ιδανικό σύντροφο.

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

Σελίδες της τοπικής ιστορίας της «ΟΙΑΝΘΗΣ»

Αρχή πρώτης δεκαετίας εικοστού αιώνα... Ένας νεαρός Γαλαξειδιώτης αποφασίζει να μεταβεί στην τότε τρομοκρατούμενη Θεσσαλονίκη. Ονομάζεται Γεώργιος Νικολάου Κατίκας. Από τα οκτώ του χρόνια, έχοντας εξαιρετη φωνή, ασχολείται με τη ψαλτική, μαθητεύοντας δίπλα στον ιεροψάλτη του Αγίου Νικολάου Γαλαξειδιού. Στα δεκαέξι του ήδη, είναι αρκετά έμπειρος, ώστε να γίνει αριστερός ψάλτης στο ναό του Αγίου Ιωάννου. Όμως αισθάνεται ότι έχει να μάθει πολλά ακόμη! Το ανήσυχο πνεύμα του και η μεγάλη αγάπη για την ιεροψαλτική τον οδηγούν στη Θεσσαλονίκη, ξακουστή την εποχή εκείνη για τους ψάλτες της, εφάμιλλη της Κωνσταντινούπολης. Είναι μόλις 18 ετών. Εκεί υπάρχει ένας Γαλαξειδιώτης, μακρινός συγγενής, έμπορος και ναυτιλιακός πράκτορας στην Πόλη, που υποσχέθηκε ότι θα τον στηρίξει. Πράγματι, ο νεαρός Γεώργιος μαθαίνει εκεί βυζαντινή μουσική, τελειοποιεί την ικανότητα να κατευθύνει τη φωνή του στους ήχους της, και αποκτά τον τίτλο του βυζαντινού ιεροψάλτη. Πρέπει να αποφασίσει για το μέλλον του, πρώτα όμως να δει την οικογένειά του. Σάββατο βράδυ φθάνοντας στην Ιτέα, χάνει το καϊκι που θα τον μετέφερε στο Γαλαξείδι και, επειδή το επόμενο αναχωρούσε 13.30 την Κυριακή, διανυκτερεύει σε κουμπάρους και επωφελείται κατά τη διάρκεια του πρωινού να παρακολουθήσει τη λειτουργία στη νεοσύστατη εκκλησία της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος. Εκεί ζητά και κάθεται δίπλα στο γέροντα που εκτελούσε χρέη ψάλτη. Εκκλησίασμα, επίτροποι και όλοι οι διαχειριζόμενοι της εκκλησίας (Ανδρέας Αγουρόπουλος, Πιλάας, Αργυρίου κ.λπ.) μαγεύτηκαν από τα φωνητικά προσόντα του νεαρού ιεροψάλτη, του έδωσαν συχαρητήρια και ζήτησαν να μάθουν γι' αυτόν και τα σχέδιά του. Τους απάντησε ότι πρώτα θα πάει στρατιώτης και μετά θα κατευθυνθεί προς την Αθήνα, όπου είχε ήδη προτάσεις για δεξιός ψάλτης σε εκκλησία νεοσύστατης ενορίας. Το εκκλησιαστικό συμβούλιο Ιτέας, μετά από συνεδρίαση, επιθυμώντας διακαώς να κρατήσει τον νεαρό ιεροψάλτη, του έκανε γενναίες προτάσεις. Πρώτον ένα ικανοποιητικό μισθό. Δεύτερον για την διαμονή του, προσέφεραν δωμάτιο στο πίσω μέρος της εκκλησίας (κελί), την καθαριότητα του οποίου θα επιμελείτο η εκάστοτε νεωκόρος. Τρίτον, θα του έβγαζαν άδεια πώλησης σιγαρέτων (οι άδειες τότε εδίδοντο σε ιδιώτες, μετά το 1922

Εφημ. Ο Αγών της Ιτέας (Ιανουάριος 2020)

Συγκινητική η περιγραφή τού καταστήματος «ΟΙΑΝΘΗ» και της γνωστής οικογένειας του Γαλαξειδιού Κατίκα με την οποία οι φιλικές σχέσεις συνεχίζονται. Ο ευγενής και εξυπηρετικός χαρακτήρας τού αείμνηστου Λουκά Κατίκα παραμένουν έντονα στη μνήμη των Γαλαξειδιωτών και όσων τον γνώρισαν.

εδίδοντο σε αναπήρους). Επιπλέον θα κατασκεύαζαν, με δικά τους έξοδα, ξύλινο παράπηγμα στην αρχή του τότε μικρού μώλου, όπου σήμερα υπάρχει το λιμενικό φυλάκιο (απεικονίζεται σε παλιές κάρτες της Ιτέας). Εκεί θα μπορούσε να πουλάει τσιγάρα, ψωμί στους πολίτες και τα καϊκια που έρχονταν στην Ιτέα, καθώς και είδη αλιείας. Τα δύο μέρη, ο νεαρός ιεροψάλτης με τον πατέρα του από τη μια πλευρά και το εκκλησιαστικό συμβούλιο με τη συνδρομή της κοινότητας και του λιμενικού ταμείου από την άλλη, συμφώνησαν.

Η δημιουργία της «Οιάνθης» (αρχαίο όνομα του Γαλαξειδιού) είχε συντελεσθεί.

Ο ιεροψάλτης υπηρέτησε τη θητεία του στο ναυτικό, ως κληρωτός το 1912, ενεπλάκη στον πόλεμο 1912-1913, μετά το πέρας του οποίου, επανήλθε στην Ιτέα στην άσκηση των καθηκόντων του. το 1916 (πρώτος παγκόσμιος πόλεμος) εκλήθη ξανά στα όπλα. Αυτή τη φορά, έφερε στην Ιτέα τον μόλις δώδεκα ετών αδελφό του Λουκά, που ήταν έβδομος στη σειρά της πολυμελούς οικογένειάς του (επτά αγόρια και δύο κορίτσια), προκειμένου να διατηρεί κατά την απουσία του την «Οιάνθη».

Μετά την επιστροφή του ιεροψάλτη από τον πόλεμο, ο νεαρός Λουκάς έφυγε και ταξίδεψε με τα μεγάλα Γαλαξειδιώτικα καϊκια στη Μεσόγειο και αλλού. Το 1924 υπηρέτησε τη θητεία του στο πολεμικό ναυτικό και, ενώ ήταν έτοιμος να ταξιδέψει ξανά, ο ιεροψάλτης τού πρότεινε να αναλάβει εξ ολοκλήρου την «Οιάνθη», δεδομένου ότι αυτός ήταν αυτάρκης με το μισθό του από τη ψαλτική. Ο Λουκάς δέχτηκε και ανέλαβε την «Οιάνθη», η οποία το 1928 μεταστεγάστηκε στο ισόγειο της γωνίας Ακτής Ποσειδώνος και Μεταμορφώσεως όπου λειτουργούσε ξενοδοχείο

και εστιατόριο του Χαράλαμπου Διαμαντή. Εκεί παρέμεινε μέχρι τη γερμανική κατοχή, κατά την οποία το κτήριο βομβαρδίστηκε, καταστράφηκε και έπαψε να λειτουργεί ως ξενοδοχείο-εστιατόριο, εκτός του ισόγειου που επισκευάστηκε όπως όπως και συνέχισε να φιλοξενεί την «Οιάνθη». Το έτος 1958 ο ιδιοκτήτης του ακινήτου Δημήτριος Κούκος εκ Δεσφίνης που χρόνια είχε εστιατόριο στο Σικάγο των Ηνωμένων Πολιτειών (πατέρας της Ανθούλας Αργυροπούλου), αποφάσισε να το οικοδομήσει εκ θεμελίων. Κατά τη διάρκεια της διετούς εργασίας κατασκευής, η «Οιάνθη» μεταφέρθηκε σε τμήμα του καφενείου των Δ. Παναγόπουλου και Α. Λούσκου (σημερινό καφενείο Πέτρα) όπου είχε έδρα και το Κτελ Φωκίδας.

Μετά το πέρας των εργασιών του ακινήτου Κούκου, η «Οιάνθη» επέστρεψε πάλι στην παλιά της θέση σε καινούργιο πλέον μαγαζί 20 τ.μ., πουλώντας τα ίδια πράγματα όπως παλιά. Τσιγάρα, ψωμί και αρτοποιήματα (παξιμάδια, τυρόπιτες κ.ά.) είδη αλιείας, λίγα τουριστικά αντικείμενα της εποχής, όπως ταγάρια αραχωβίτικα και στρωσίδια, καθώς και προϊόντα τοπικά (ελιές Γάτου, δοχεία με μέλι, κονιάκ Μεταξά και ούζο). Κάπως έτσι, το έτος 1969, έκλεισε την καριέρα του στην «Οιάνθη» ο Λουκάς Κατίκας, ο μπάμπας Λουκάς με τις τιράντες του και τα χονδρά γυαλιά μυωπίας, που έκανε περπατώντας το δρομολόγιο Ιτέα-Κίρρα τέσσερις φορές τη μέρα, παίρνοντας τη σύνταξή του. Η «Οιάνθη», για μικρό διάστημα, πέρασε στη σύντροφο της ζωής του, Κωνσταντίνα και το 1972 παρελήφθη από τον μεγάλο γιο Νίκο, ο οποίος την μετέτρεψε σε ένα σύγχρονο τουριστικό κατάστημα, την επεξέτεινε ανακαινίζοντάς τη πολλές φορές, αλλά πάντα διατηρώντας το αρχικό ύφος. Τον Ιούνιο του 2019, η «Οιάνθη» πέρασε στα χέρια του Κώστα Αμπλιανίτη, γνωστού και ως ΧΙ (extra large) από την ονομασία του πετυχημένου γειτονικού ταχυφαγείου στην παραλία της Ιτέας. Η «Οιάνθη» πουλάει τα ίδια αντικείμενα που πουλούσε και σίγουρα θα εμπλουτισθεί και με άλλα από το νέο ιδιοκτήτη, πάντα στον τομέα του τουρισμού και του δώρου. Το νέο όνομά της είναι πλέον Porto Itea.

Η «Οιάνθη» συνταξιοδοτήθηκε μαζί με τον τελευταίο ιδιοκτήτη της, και τώρα πλέον σαν ταμπέλα θα κοσμήι κάποιον τοίχο του σπιτιού του στην όμορφη πόλη της Ιτίας που τόσο αγάπησαν ο ίδιος, ο πατέρας του, ο θείος του και όλη η οικογένεια Κατίκα!

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΓΟΛΙΚΗ ΑΡΧΕΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Γαλαξείδι 17 Ιανουαρίου 2020

Κύριοι, σε συνέχεια της τηλεφωνικής μας επικοινωνίας από τα μέσα του 2017 και της έρευνάς μας σε μουσεία, βιβλιοθήκες και ΓΑΚ, αναφορικά με τον πίνακα του Louis Dupré, ο Νικολάκης Μητρόπουλος υψώνει τη σημαία με το Σταυρό στα Σάλωνα και με την παραπομπή του αστερίσκου στην ιστοσελίδα σας ότι ο αγωνιστής είναι από τη Ζάτουνα, σας γνωρίζουμε ότι στην ιστοσελίδα της ΖΑΤΟΥΝΑΣ ενώ για τους αγωνιστές Αναστασόπουλο Αντώνιο, Μιχαήλ, Νικόλαο, Καραχάλιο Νίκο και Σταϊκόπουλο Στάικο γίνεται λεπτομερής περιγραφή των προσφορών τους, για το Νικολάκη Μητρόπουλο γίνεται παραπομπή στη δική σας σελίδα! Επίσης εκ των παρακάτω στοιχείων προκύπτει ότι ο εμφανιζόμενος στον πίνακα είναι ο καπετάνιος Γιάννης Μητρόπουλος από το Γαλαξείδι που έδωσε μάχες στην Αλαμάνια, πολιορκία του Κάστρου των Σαλώνων, Χάνι της Γραβιάς κ.ά., ενώ αντιθέτως δε βρήκαμε στοιχεία για Νικολάκη Μητρόπουλο που να συμμετείχε στην πολιορκία του Κάστρου των Σαλώνων. Μάλιστα από τους τρεις άρρενες εγγονούς του οπλαρχηγού Γιάννη Μητρόπουλου υπάρχουν έως και τώρα απόγονοι, σε Γαλαξείδι, Αθήνα και Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Κειμήλια του οπλαρχηγού άλλα βρίσκονται στην αίθουσα του Εθνικού Ιστορικού Μουσείου κι άλλα σε συλλογές των απογόνων του. - Το πρωτότυπο* έγγραφο με υπογραφή του Επισκόπου Ησαΐα και των προκρίτων των Σαλώνων, 6 Απριλίου 1821, πριν την άλωση του φρουρίου των Σαλώνων αναφέρει ότι ο καπετάν Γιάννης Μητρόπουλος, ο

επικεφαλής των Γαλαξειδιωτών, χρίζεται αρχηγός όλων των ταμπουριών -Το πρωτότυπο* έγγραφο με υπογραφή των προκρίτων του Γαλαξειδιού και ημερομηνία 14 Μαΐου 1821, μετά τη μάχη της Γραβιάς, ο οπλαρχηγός αναγνωρίζεται ως πρώτος στη στεριά και στη θάλασσα - Το πρωτότυπο* έγγραφο του Μήτρου Μητρόπουλου με ημερομηνία 1 Ιουνίου 1865 προς την επί των Εκδουλεύσεων του Ιερού Αγώνος Σεβαστήν Επιτροπή αναφέρει, «ο πατήρ μου Ιωάννης Μητρόπουλος εκ Γαλαξειδιού από τις πρώτες ημέρες της εκρήξεως της επαναστάσεως διορισθείς αρχηγός των ενόπλων συμπολιτών του έσπευσεν εις την πολιορκίαν του φρουρίου των Σαλώνων... Ότι δε ο πατήρ μου ήτο πρόσωπο ιστορικών της επαρχίας Παρνασσίδος, αποδεικνύεται ακόμη και εκ της εικόνας του, ήτις εκ των πρώτων χρόνων της επαναστάσεως περιεφέρετο εις την Ευρώπην εις ένδειξιν του ηρωισμού του και προσέτι ευρισκομένη ήδη εις την πρώτην αίθουσαν των ανακτόρων μας».

Ο ιστορικός Κωνσταντίνος Σάθας 1842-1914, γράφει ότι εκ λάθους αναφέρεται Νικολάκης αντί του σωστού Ιωάννης Μητρόπουλος - Ο σύλλογος Ο.Ε.Σ.Ε., μετονομασθείς σήμερα σε Ο.Φ.Ο.Ε.Σ.Ε., παρά το υπουργείο πολιτισμού, με σκοπό την ανάδειξη των τοπικών πολεμιστών - αγωνιστών του 1821 και μη γνωστών στο ευρύ κοινό, το 1979... έστησε πέτρινη προτομή του οπλαρχηγού Γιάννη Μητρόπουλου στην πλατεία ΜΑΜΑ. Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση, ομιλίες των επισήμων και χοροί από χορευτικά συγκροτήματα - Το 2012 στην

είσοδο της Άμφισσας (ΣΑΛΩΝΑ) τοποθετήθηκε ανδριάντας του οπλαρχηγού Ιωάννη Μητρόπουλου - Εκ της μελέτης του μεταφρασθέντος έργου του Louis Dupré, ταξίδι στην Αθήνα και Κωνσταντινούπολη, από τον καθηγητή Μανόλη Βλάχο, προέκυψε ότι σε άλλη σελίδα αναφέρεται Γεωργάκης και σε άλλη Νικολάκης Μητρόπουλος - Από το 2018, το Σεπτέμβριο, αποδίδεται φόρος τιμής στους ήρωες - αγωνιστές Γαλαξειδιώτες του 1821, με επιμνημόσυνη δέηση, ομιλίες, παρελάσεις και κατάθεση στεφάνων στην προτομή του οπλαρχηγού Ιωάννη Μητρόπουλου

Ύστερα από τα παραπάνω αδιάσειστα ιστορικά στοιχεία, παρακαλούμε να αφαιρέσετε από τη σελίδα σας ότι στον προαναφερόμενο πίνακα είναι ο Νικολάκης Μητρόπουλος από τη Ζάτουνα.

ΚΟΙΝ. Δήμαρχο Δήμου Δελφών Παν. Ταγκαλή, Δίκτυο για τον Πολιτισμό και τον Τουρισμό στη Φωκίδα «ΔΙΚΤΥΟ - ΔΕΛΦΩΝ», α) Επιτροπή του Ναυτικού και Ιστορικού Μουσείου Γαλαξειδιού, β) Επιτροπή Μουσείου Άμφισσας - Αντιδήμαρχο Δ.Ε. Γαλαξειδιού Ευθ. Γρίβα - Πρόεδρο Τ.Κ. Γαλαξειδιού Σπυρ. Μπαρλιακό

Η ομάδα έρευνας
Κων/νος Ζέρβας, Παναγιώτης Κούκος, Ευστάθιος Μαρματάκης

* Εθνική Βιβλιοθήκη, κωδ. 129, φάκελος Μήτρος Ιωάννη Μητρόπουλος

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΕΙΩΝ ΜΑΣ ΕΝΩΝΟΥΝ Αναστάσιος Κουρεντής, Πλοίαρχος Ε.Ν.

(Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο 759)

Τελικά ο εορτασμός έγινε την 25η Απριλίου εν αναμονή της αφίξεως του σκηνώματος του Πατριάρχη και ας δούμε τι γράφει η εφημερίδα ο «ΑΙΩΝ» της Αθήνας την 27η Απριλίου 1871.

Η εορτή της μετακομιδής

Η ημέρα της προχθές Κυριακής 25ης Απριλίου, θα μνημοεύεται εν τοις χρονικοίς της πόλεως Αθηνών, επί μακροῦς χρόνους ως μια των ωραιωτάτων και γραφικωτάτων αυτής. Την ημέραν αυτήν η πρωτεύουσα του Ελληνικού Βασιλείου ετέλεσε διπλὴν τελετήν, επανηγύρισε την πεντηκονταετηρίδα από της Εθνικής εγέρσεως, υπεδέχθη δε ὅπως εν μέσω τῶσων ἄλλων κειμηλίων της δόξης του παρελθόντος και της καθ' ημάς εποχής, φυλάζει πολῦτιμον του ελληνικού κειμήλιον, το λείψανον του υπέρ της ελληνικής ελευθερίας μαρτυρησάντος Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'.

Και τελειώνοντας θα σας διαβάσω την περιγραφή της τελετής ὅπως την παρουσιάζει η εξαιρετική συγγραφέας Αθηνά Κακούρη στο βιβλίο της «ο Χαρταετός».

«Η 25η Απριλίου 1871, που ήταν ημέρα Κυριακή, βρήκε τους Αθηναίους επί ποδός. Ήδη από την προηγούμενη, με τη δύση του ήλιου, οι κωδωνοκρουσίες και οι εικοσιμία βολές των τηλεβόλων είχαν αναγγείλει τη μεγάλη εορτή. Με την ανατολή, άλλες τόσες έπεσαν από τον Λυκαβητό, ενώ η στρατιωτική μουσική παιάνιζε εμβατήρια στους δρόμους και τις πλατείες.

Στις έξι το πρωί ο υπουργός των Εκκλησιαστικών Αθανάσιος Πετμεζάς ξεκίνησε για τον Πειραιά και εκεί, περιστοιχισμένος από αρχιερείς και ανωτάτους

αξιωματικούς, επιβιβάστηκε σε ένα ακάτιο για να πάει να παραλάβει το λείψανο του Πατριάρχη από το θωρηκτό «ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ».

Κανένα άλλο πλεούμενο δεν σαλεύει. Όλα τα καράβια, ελληνικά και ξένα, είναι σημαιοστολισμένα. Από τη ρωσική ναυαρχίδα μια κανονιά αναγγέλλει πως το λείψανο κατεβιβάσθη στη μεγάλη άκατο του «ΓΕΩΡΓΙΟΥ». Όλα τα άλλα πλοία αποδίδουν τώρα τον βασιλικό χαιρετισμό, εικοσιμία κανονιές. Η ρωσική στρατιωτική μουσική ανακρούει τον Ύμνο του Σολωμού. Ορθοί στην άκατο, ο κυβερνήτης του «ΓΕΩΡΓΙΟΥ» και ο υπουργός, ασκεπείς. Η μεγάλη εθνική σημαία κυματίζει πάνω απ' τα κεφάλια των μητροπολιτών που με την αρχιερατική στολή και μιτροφόροι, στέκουν ψάλλοντας αναστάσιμα τροπάρια. Πίσω τους ακολουθούν ακάτια των άλλων πολεμικών, αξιωματικοί Ρώσοι, Άγγλοι και Γάλλοι, με τα επιτελεία τους. Στην αποβάθρα είναι στημένη μια αψίδα, ολόγυρα σημαίες πολλές, άνθη σπαρμένα πάνω στο παχύ κόκκινο χαλί. Κόσμος ολόγυρα, πλήθος κόσμου που μόλις βλέπει την άκατο να πλησιάζει, αποκαλύπτεται και κάνει τον σταυρό του. Οι παραταγμένοι στρατιώτες παρουσιάζουν όπλα. Η λάρνακα αποτίθεται στην ξηρά. Ολόκληρη η πόλη τη συνοδεύει μέχρι το σταθμό του σιδηροδρόμου και το ειδικό βαγόνι που της έχει ετοιμαστεί. Το τρένο ξεκινά.

Στην Αθήνα το περιμένει ο Μητροπολίτης, η Ιερά Σύνοδος, οι Βουλευτές, οι Υπουργοί, οι Στρατηγοί. Ιερείς και αξιωματικοί σηκώνουν τη λάρνακα, τη βάζουν σε φορείο που το σέρνουν τέσσερα άλογα σκεπασμένα με άσπρα και περιχύρσα υφάσματα. Αξιωματικοί του Πυροβολικού κρατούν τα χαλινάρια. Η πομπή ξεκινά. Μια κανονιά σημαδεύει το κάθε λεπτό. Παίρνουν την Πειραιώς, μπροστά η Ξεφίπος Χωροφυλακή, πίσω μουσικές -της Φρουράς Αθηνών, του πρώτου τάγματος Πεζικού,

του Πυροβολικού, του Ιππικού- έπονται οι σαλπικτές του Πυροβολικού, του Ιππικού και του λόχου των Σκαπανέων. Σε μικρή απόσταση ακολουθεί η πρώτη ημιλαρχία και ο δεύτερος ουλαμός του Ιππικού.

Στρατός ακολουθεί, τα εξαπτέρυγα όλων των ναών της Αθήνας, οι μαθητές της Ριζαρείου, οι ηγούμενοι των μοναστηριών, οι εκκλησιαστικοί μουσικοί όλων των ναών, δεκαοκτώ ιερείς κατά στοίχους, οι διάκονοι όλων των παρεπιδημούντων αρχιερέων. Τέλος, δύο αρχιμανδρίτες, που σηκώνουν δίσκο ασμένιο με τα εμβλήματα του Πατριάρχη - τη μίτρα και το επιτραχήλιο.

Ακολουθεί το τέθριππο με τη λάρνακα του Πατριάρχη. Αρχιεπίσκοποι ολόγυρα κρατούν τις δώδεκα ταινίες του φερέτρου. Πίσω από το φέρετρο βαδίζει ο νέος των εικοσιεφτά χρόνων του βασιλεύει στην Ελλάδα, και δεξιά του, σοβαρή, γαλανομάτα, η Βασίλισσα. Από τη μια έχουν το Υπουργικό Συμβούλιο, από την άλλη το Προεδρείο και τους αξιωματούχους της Βουλής πίσω έρχονται οι βασιλικές ακολουθίες, οι Μεγαλόσταυροι, οι πολιτικοί, οι δημόσιοι υπάλληλοι κατά την τάξη τους, οι καθηγητές, ο Δήμαρχος Αθηναίων και το Δημοτικό Συμβούλιο.

Τη ιππικού κλείνει την πομπή. Οι στρατιωτικές μουσικές, διαδοχικά και χωρίς διακοπή, παίζουν εμβατήρια. Η Πεζή Χωροφυλακή, οι μαθητές της Στρατιωτικής Σχολής, οι Σκαπανείς του Πεζικού, σχηματίζουν με τους στοίχους τους ένα μεγάλο παραλληλόγραμμο -το πλαίσιο της πομπής- που προχωρεί βαδίζοντας αργά, στρίβει στην οδό Πειραιώς, στέκει στην Ομόνοια για να ψάλει μια ευχή, ανεβαίνει τη Σταδίου, περνά μέσα απ' την πλατεία του Συντάγματος στέκει για άλλη μια ευχή, κάτω από την αψίδα, και από την οδό Ερμού φθάνει στη Μητρόπολη.

Εκεί οι εννέα ωδές των αναστασίμων έχουν μόλις τελειώσει. Ο Μητροπολίτης και το ιερατείο έχουν βγει να προϋπαντή-

σουν το σκήνωμα. Χέρια απλώνονται με σεβασμό να σηκώσουν τη λάρνακα... Ο Βασιλιάς σπεύδει να βοηθήσει... Η πομπή μπαίνει στη Μητρόπολη...

Το πλήθος είναι αφάνταστο. Μοναχά οι κατάκοιτοι άρρωστοι δεν έχουν έρθει. Τα σπίτια απ' όπου περνά η πομπή είναι σημαιοστολισμένα. Τα μπαλκόνια και τα παράθυρά τους ξεχειλίζουν, όλοι φορούν τα κυριακάτικα τους. Στις πλατείες και στους δρόμους κόσμος περιμένει την πομπή, προπορεύεται, την ακολουθεί, την περιστοιχίζει. Ο βρόντος της κανονιάς μετράει το χρόνο σε λεπτά. Τα μάτια λάμπουν, τα στόματα φλογαρούν, τραγουδούν μαζί με τις μπάντες τα εμβατήρια, ψέλνουν μαζί με τους παπάδες, αναγνωρίζουν πρόσωπα, χαιρετάνε, μια αγάλλιαση διατρέχει το πλήθος, πενήνια χρόνια! -πενήνια! Ευλογημένο το όνομα του Κυρίου, φθάσαμε ως τα πενήνια,- αστράφτουν στον ήλιο τα άμφια, οι επωμίδες, τα σπαθιά, είναι όμορφη η γιορτή, ελπίδες φτερακίζουν, μπορούμε, ναι, μπορούμε... οράματα... η Πόλη.

Η βαβούρα καταλαγιάζει. Φάνηκε τώρα το φέρετρο. Μα αυτοί οι λίγοι που προπορεύονται ποιοι είναι;

Ένας όμιλος μικρός, καμιά σαρανταριά, πρώτος πηγαίνει ο Ψύλλας, ο Γεώργιος Ψύλλας της Πρώτης εν Επιδαύρω Εθνικής Συνελεύσεως. Όλοι τους είναι γέροι, περπατούν δύσκολα, ακουμπάνε στα μπαστούνια τους ή στο μπράτσο κάποιου νέου, σκύβουν, εβδομηντάρηδες, ογδοντάρηδες, τα χρόνια τους βαραίνουν και οι πληγές κι οι μνήμες. Αργοπατούν τα κειμήλια μιας ένδοξης γενεάς, αργοδιαβαίνουν, έχουν το λαμπρό αριστείο της ανδρείας στο κυρτωμένο στήθος τους, και τα ρούχα τους -ω ντροπή για τους νεώτερους- τα ρούχα τους είναι πενιχρά...».

Γεώργιος Κουρεντής
Πλοίαρχος Ε.Ν.

Ειδικός συμβουλος επί των ναυτικών θεμάτων Ν.Ι.Μ.Γ.

το Ψαλαξειδί

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΛΟΕΞΙΔΙΩΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Καραϊσκού 111, 185 32 Πειραιάς
Τηλ.: 210 41.23.528 & 210 41.72.377

Fax: 210 41.23.528

e-mail: syngalax@gmail.com

Επιστολές για την εφημερίδα

συνεργασίες και χειρόγραφα

στα γραφεία του Συνδέσμου

και ηλεκτρονικά στους συμβούλους

Αλεξιά Ρούλη: stavalexia@yahoo.gr

Ανδρέαδου Τίνα: tandreadou@betaplan.gr

Τσελέ Δημήτριος: dtseles@gmail.com

Χάλκο Γιώργο: ghalko@otenet.gr

Πετρατζά Κέλλο: kalliope.petratza@hotmail.gr

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

(Εφημερίδας και Συνδέσμου)

Εσωτερικού ετήσια	25 ΕΥΡΩ
Εξωτ. ετήσια	\$ ΗΠΑ 50
ΝΠΔΔ, Τραπεζών	50 ΕΥΡΩ
Δημοσιεύσεις & Διαφημίσεις για κάθε στίχο	2 ΕΥΡΩ

Τιμή φύλλου 1 ευρώ

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΕΠΙΤΑΓΕΣ

Αστεριά Γκούλια

Καραϊσκού 111, 185 32 Πειραιάς

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

358/296108-37

IBAN: GR 540110358000035829610837

ALPHA

387-002101-072558

IBAN: GR 8201403870387002101072558

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΜΟΝΤΑΖ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

[βιβλιοτεχνία]

Ζωοδόχου Πηγής 52Α, Εξάρχεια,

Τηλ. 210 38.01.844

e-mail: design@vivliotechnia.com

Ανταποκρίτρια στη

Νέα Υόρκη: Λαμπρινή Ρέκκα

Επιστολές και χειρόγραφα, αποστέλλομενα προς την Εφημερίδα και το Σύνδεσμο, για δημοσίευση δεν επιστρέφονται.

Και τώρα τι κάνουμε;

Ζούμε μια σπάνια ιστορική στιγμή, ακούμε να λένε οι περισσότεροι. Ο λόγος για την πανδημία που μαστίζει τους ανθρώπους παγκόσμια τον τελευταίο καιρό και που έχει αλλάξει την καθημερινότητά μας. Ξεχάσαμε τις συνήθειές μας, ὅπως να σηκωθούμε το πρωί και να πάμε σχολείο, να πάμε στις εργασίες μας, να βγούμε για ψώνια, να επισκεφθούμε γνωστούς και φίλους, να πάμε στον κινηματογράφο ή το θέατρο, να διασκεδάσουμε. Τέλειωσαν αυτά. Μένουμε σπίτι. Αυτή είναι η εντολή, γιατί αν βγούμε, ο εχθρός караδοκεί. Και πώς οργανώνουμε τη ζωή μας; Θα μιλάμε συνέχεια στο τηλέφωνο ή θα βλέπουμε τηλεόραση; Και με τα παιδιά στο σπίτι τι γίνεται; Δεν έχουμε διακοπές, για να πούμε ότι θα τα πάρουμε να πάμε εξοχή. Ούτε μπορούμε να τα στείλουμε στον παππού και τη γιαγιά, γιατί ο παππούς και η γιαγιά ανήκουν στις ομάδες που περισσότερο κυνηγεί ο εχθρός. Τι κάνουμε λοιπόν; Ό,τι έκανε πάντα ο άνθρωπος στις δυσκολίες. Εφευρίσκουμε τρόπους για να ξεφύγουμε, γινόμαστε επινοητικοί!

Θα σας πω αυτό που είδα και πολύ μου άρεσε.

Ήταν Κυριακή, πλησίαζε μεσημέρι. Ωραία μέρα, λιακάδα. Βγήκα στο μπαλκόνι να λιαστώ. Σκύβω να δω στο δρόμο. Ερημος. Σηκώνω το βλέμμα μου και τι βλέπω; Στην απέναντι πολυκατοικία ένας μπαμπάς με τους δυο γιους του είχαν ανέβει στην ταράτσα και εκεί, δίπλα στους ηλιακούς και τις κεραίες της τηλεόρασης, οι μικροί έπαιζαν μπάλα και ο μπαμπάς έκανε το διαιτητή. Στη διπλανή ταράτσα άλλος μπαμπάς παρακολουθούσε το παιδάκι του να κάνει ποδήλατο. Πιο κάτω, σ' ένα διώροφο σπίτι, πάλι στην ταράτσα, ένα κοριτσάκι έκανε κούνια και ένα μικρότερο το κρατούσε η μαμά αγκαλιά. Ξαφνικά οι ταράτσες είχαν ζωντανέψει. Είχαν γίνει παιδικές χαρές και χώροι άθλησης. Πολύ ευχαριστήθηκα με το θέαμα. Άξιζε που βγήκα στο μπαλκόνι.

Μπαίνοντας μέσα στο σπίτι θυμήθηκα το αρχαίο ρητό. Το επαναλαμβάνω παραφράζοντάς το: Κορωνοϊού επελθόντος, καραντίνα τέχνας καταργάζεται.

E.M.

Γνωρίζετε ότι...

Ο **ευκάλυπτος** με επιστημονική ονομασία Eucalyptus Globulus είναι το ψηλότερο ανθοφόρο φυτό. Ο ευκάλυπτος κατάγεται από τη μακρινή Αυστραλία και τον 18ο αιώνα, η καλλιέργειά του διαδόθηκε στην Ευρώπη. Στην Ελλάδα βρίσκουμε το είδος ευκάλυπτος ο σφαιρικός (Eucalyptus Globulus) που φτάνει σε ύψος τα 80 μέτρα και εισήχθη στη χώρα από τον βοτανολόγο και λόγιο Θεόδωρο Ορφανίδη, το 1862.

Οι αβορίγινες της Αυστραλίας, που γνώριζαν ανέκαθεν τον ευκάλυπτο, μασούσαν τις ρίζες του για να ανακουφίζουν τη δίψα τους, καθώς αυτές έχουν την ιδιότητα να κατακρατούν τεράστια ποσότητα νερού. Επίσης, συνήθιζαν να βράζουν τα φύλλα και να πίνουν το αφέψημα από ευκάλυπτο, για να κατεβάσουν τον πυρετό.

Θεραπευτικές δράσεις και χρήσεις του ευκάλυπτου:

- ✓ έχει αντιβακτηριακή δράση σε κοψίματα και εκδορές.
- ✓ η εισπνοή ατμών διαλύματος, που περιέχει εκχύλισμα ευκάλυπτου, βοηθά στην πρόληψη αλλά και την αντιμετώπιση της βακτηριακής βρογχίτιδας.
- ✓ Ενδείκνυται και σε περιπτώσεις ιγμορίτιδας και φαρυγγίτιδας, ενώ έχει αποδειχθεί ότι μετριάει τις κρίσεις του άσθματος.

Οι Θρηνωδούσες του Γαλαξειδίου

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

μου έλεγε να προσέξω τη μοναδικότητα αυτής της μελαγχολικής Παναγίας με το ολοζώντανο δάκρυ και το σπαθί που κατατρύπα την καρδιά της, εξηγώντας μου την επιγραφή και το βαθύτερο νόημά της...

Σχεδόν επί μια εικοσαετία, πριν από την οποία είχε ήδη υποστεί «ανανέωση» από υπερβάλλοντα ζήλο, με αποτέλεσμα να σβήσουν μαζί με άλλα και τα εξάισια δάκρυα, η προσφιλής εικόνα απουσιάζει παντελώς από την ιεροτελεστία των Αγίων Παθών. Εξαφανίζεται μυστηριωδώς και αντικαθίσταται με άλλη. Όμως, ευτυχής συγκυρία την ανέσυρε προσφάτως από την ανευλαβή απαξίωση και αφάνεια. Η μεγαλοπρεπής παλαιά εικόνα επανεμφανίζεται πλήρως αποκατεστημένη στην αρχική μορφή της και συνοδεύει ξανά την περιφορά του επιταφίου μας τον Απρίλιο του 2019.

Με το γεγονός συνδέεται η διακριτική συμβολή δύο κυριών του Γαλαξειδίου και η αφιλοκερδής εργασία του νεαρού συμπολίτη μας και συντηρητή έργων τέχνης κ. Νικ. Γκούλτα. Μαζί με συγχαρητήρια για την ανεύρεση και ανάκτηση της εικόνας μας μεταφέρω εδώ σύντομη περιγραφή του έργου αποκατάστασης, την οποία προθύμως έθεσε στη διάθεσή μου μαζί με χαρακτηριστικές φωτογραφίες ο «σωτήρας» του κειμηλίου του πολιούχου μας.

«Η εικόνα είχε απορριφθεί στον γυμνασιώτη του Αη Νικόλα, όπου παρέμενε σε τρισάθλια κατάσταση, με εμφανή σημάδια φθοράς και αρκετές οργανικές και ανόργανες επικαθήσεις - σχεδόν αγνώριστη. Κατ' αρχήν συντηρήθηκαν οι εκδορές και απώλειες του υφάσματος, πάνω στο οποίο ιστορήθηκε η μορφή. Ακολούθησε συνολικό «φοδράρισμα» με υγιές ύφασμα και κατόπιν έγινε στερέωση της χρωματιστής επιφάνειας. Οι προγενέστερες επεμβάσεις, με αλληπάλληλες στρώσεις χρωμάτων, είχαν αλλοιώσει τον αρχικό χρωματισμό. Ο αρχικά πράσινος «κάμπος» είχε βαφεί γαλάζιος και η σκουροκόκκινη καλύπτρα της Παναγίας είχε επιχρωματισθεί με μαύρη βαφή. Ακολούθησε η συμπλήρωση των απωλειών, η αισθητική αποκατάσταση της εικόνας, και, τέλος, η συντήρηση του αυθεντικού πλαισίου της».

Από την προσεκτική «ανάγνωση» των φωτογραφιών προκύπτει ότι ο καθαρισμός και η στερέωση της επιφάνειας ανέδειξαν τη συντομογραφία των λέξεων ΜΗΤΗΡ ΘΕΟΥ επάνω αριστερά και δεξιά, καθώς και την επιγραφή *Ἡ Θρηνωδοῦσα* πάνω από τον δεξιό ώμο της Παναγίας. Κατά την αισθητική αποκατάσταση φάνηκαν στην δεξιά πλευρά της εικόνας και δύο πολύτιμες γραπτές μαρτυρίες: στην κάτω δεξιά γωνία η υπογραφή του αγιογράφου και η χρονολογία κατασκευής: «Έργον Κ.Α. Δημαρχοπούλου. Ἐν Κων/πόλει 1899. //18:10/βρίου». Λίγο πιο πάνω σημειώνεται και ο δωρητής: «Αφιέρωμα Ἡλίας Γεωργούλη, Πλοιάρχου». Με χαρά πληροφορούμαι ότι ο συμπολίτης μας συντηρεί και την όμοια εικόνα που κατέχει ο ναός της Αγίας Παρασκευής, η οποία ιστορήθηκε επίσης στην Κων/πολη και υπογράφεται από τον ίδιο αγιογράφο Κ. Α. Δημαρχόπουλο, το 1900. Η ευγενής άμιλλα πάντοτε μεγαλοουργεί!

Η ανακτηθείσα εικόνα της Θρηνωδούσας του Αγ. Νικολάου και η δίδυμη «αδελφή» της μας παρακινούν σε σύντομη χωροχρονική ανίχνευση των καταβολών του εικονογραφικού τύπου, η οποία, ασφαλώς, δεν εξαντλείται εδώ. Ο προορατικός λόγος του Αγίου Συμεών του Θεοδόχου, όπως παραδίδεται από τον Ευαγγελιστή Λουκά, φαίνεται πως δεν απασχολεί τους βυζαντινούς αγιογράφους κατά την μακρά περίοδο των βυζαντινών και μεταβυζαντινών χρόνων (4^{ου}-τέλη περ. του 17^{ου} αιώνας). Η βυζαντινή Παναγία αποδίδεται στην γνωστή παράσταση της Δειήσεως πάντοτε δεομένη σε όρθια στάση, δεξιά του Εσταυρωμένου, με τον μαθητή Ιωάννη στην άλλη πλευρά.

Αρχές του 13^{ου} αιώνας απαντάται η παλαιότερη απεικόνιση της Τεθλιμμένης Παρθένου (Mater Dolorosa) της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας στο αββαείο του Schoenau, κοντά στην Χαϊδελβέργη, συνδεδεμένη με την λατρεία της Αγίας Καρδίας. Η Παρθένος που κρατεί στα χέρια την καρδιά της τρυπημένη με επτά σπαθιά-επτά περιστατικά αγωνίας και πόνου που σημάδεψαν την επίγεια ζωή της, ως εικόνα και αγαλματικός τύπος καθιερώνεται τον 15^ο αιώνα, αλλά η λατρεία της εντάσσεται πολύ αργότερα στο εορτολόγιο της εκκλησίας των Λατίνων (1814).

Μαρτυρίες για την διάδοση του θέματος στην Ανατολή -ίσως μέσω των περιοδεύοντων Ιησουϊτών, αλλά και των Φλαμανδών ζωγράφων/χαρακτών, υπάρχουν κατά τον 17^ο αιώνα και αργότερα. Ανιχνεύονται σε εικόνες καθολικών εκκλησιών της Τήνου, όπου η Παρθένος εικονίζεται με επτά σπαθιά, σπανιότατα με ένα, χωρίς την ορατή καρδιά. Πιθανότατα η διασπορά των χαλκογραφιών βρήκε μεγάλη απήχηση μεταξύ Κρητών και Επτανήσιων ζωγράφων, οπότε δυτικότερα στοιχεία ενσωματώθηκαν επιλεκτικώς στην αγιογραφία των αρχών του 19^{ου} αιώνας. Το θέμα της Παναγίας χωρίς τον Χριστό, αλλά με τα επτά σπαθιά ακτινωτά, σε τρεις εκδοχές διατάξεως με επίκεντρο το στέρνο της (4 και 3 ή 3 και 4 ή 3 και 3, όπου το έβδομο κεντρικό σπαθί με την λαβή κάτω και την αιχμή προς τα άνω τέμνει τα υπόλοιπα 6) εμφανίζεται σε ρωσικές πόλεις, συνδέεται με θαύματα και η λιτάνευση της εικόνας της αναχαιτίζει θανατηφόρο επιδημία χολέρας το 1830. Οι ρωσικές, σαφώς λαϊκότερης τεχνοτροπίας εικόνες, μη συνδεδεμένες με τη βυζαντινή ζωγραφική παράδοση, τιτλοφορούνται «*Ἡ πρᾶννοῦσα τὰς σκληρὰς καρδίας*» ή «*Ἡ προφητεία τοῦ Συμεών*», έχουν ημέρα εορτής και απολυτίκιον. Εικόνα της Θρηνωδούσας Θεοτόκου χωρίς επτά σπαθιά ή σπαθί, αλλά με μαντήλι δακρύων στο χέρι, αναφέρεται ως θαυματουργή στην Νέα Όλυνθο της Χαλκιδικής, ιστορημένη το 1970 και εορτάζει στις 23 Αυγούστου, ενώ άλλη από το Άγιον Όρος, έχει ιστορηθεί από μοναχό, απόφοιτο της Αθωνιάδος Εκκλησιαστικής Ακαδημίας. Οι γνωστές νεότερες παραστάσεις της Θεοτόκου αναπαράγουν με βυζαντινίζοντα τρόπο τον τύπο της Δειήσεως δίπλα στον Εσταυρωμένο, είτε ολόσωμες, ή ως πορτραίτα, με μαντήλι δακρύων ή χωρίς.

Οι Θρηνωδούσες του Γαλαξειδίου αποτελούν σαφώς σπάνια έργα απεικόνιστος του επίσης σπανίου αυτού προσωνομίου της Παναγίας, ιστορημένες προ 120 ετών στην Κωνσταντινούπολη από τον ίδιο αγιογράφο. Δωρίθηκαν στους ναούς μας από τους ενορίτες τους, πιθανότατα την ίδια εποχή. Η μεν του Αγίου Νικολάου από τον πλοίαρχο Ηλία Γεωργούλη, ίσως όταν με δική του δαπάνη τοποθετήθηκε και η μεγάλη σιδερένια θύρα στη νότια είσοδο του ναού, γύρω στο 1902. Η εικόνα της Θρηνωδούσας της Αγίας Παρασκευής αναγράφει ως δωρήτρια την Ζαφειρούλα Ηλία Σκούρτη. Πρόκειται, προφανώς, για την σύζυγο του πλοίαρχου και πλοιοκτήτη Ηλία Σπυρ. Σκούρτη - δωρητού και μιας εικόνας του Χριστού στον ίδιο ναό, ο οποίος, «*υπερήλιξ πλέον επέστρεψε στο Γαλαξειδί... όπου τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νά πραγματοποι-*

Από την περιφορά του Επιταφίου το 2019.

ποιήσει τό όνειρό του, νά χαράξει τόν ζωδιακό κύκλο στό δάπεδο τοῦ ναοῦ τό 1911» (βλ. Αναστ. Γ. Σκιαδά, *Τό Γαλαξειδί*, Αθήνα 1999, σ. 247).

Ἄρρηκτα συνδεδεμένες με τους παραδοσιακούς επιταφίους μας, οι δύο Θρηνωδούσες του τόπου μας θα συνεχίσουν να τιμώνται επαξίως και να συμμετέχουν ενεργῶς στα εκκλησιαστικά δρώμενα της ακολουθίας των Αγίων Παθών. Επιβλητικότερες και ίσως μοναδικές στο είδος τους. Ούτε ακραϊνῶς βυζαντινές ούτε απολύτως δυτικότερες. Περισσότερο βυζαντινοπρεπείς, με επιβίωση ή αναβίωση στοιχείων γνωστών «*στην πνευματική ενοδιά της λειτουργικής ανατολικής τέχνης*», όπως σημειώνει ο Φώτης Κόντογλου («*Ἡ πονεμένη ρωμοσύνη*», σελ. 127) και με δεσπόζον στοιχείο την ρομφαία της προφητείας, θα εδραιώνουν ως πολύτιμα κειμήλια του γαλαξειδιωτικού πολιτισμού τις βαθύρριζες παραδόσεις μας. Θα μας παρακινούν κάθε χρόνο, όσο υπάρχουμε στη ζωή αυτή, να ψάλλουμε είτε εν χορῶ, ή απλῶς, βαθιά μέσα μας, τους υπέροχους λόγους της Παναγίας από τον Επιτάφιο Θρήνο, που συνθέσσε ο ανώνυμος μελωδός του 10ου αιώνας:

«Οἶμοι Φῶς τοῦ Κόσμου! Οἶμοι Φῶς τό ἐμόν! Ἰησοῦ μου ποθεινότε, ἔκραζεν ἡ Παρθένος θρηνωδοῦσα γοερῶς» (από την Α' Στάση «*Ἡ Ζωή ἐν Τάφῳ*»)

«Φεῦ! Τοῦ Συμεών ἐκτετέλεστα ἡ προφητεία. Ἡ γάρ σὴ ρομφαία διέδραμεν τήν ἐμήν καρδίαν, Ἐμμανουήλ» (από την Β' Στάση «*Ἄξιον Ἑστί*»).

«Ἄνεκραζεν ἡ Κόρη θερμῶς δακρυροῦσα, τὰ σπλάχνα κεντουμένη. Ὡ γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου τέκνον, ποῦ ἔδου σου τό κάλλος;» (από την Γ' Στάση «*Αἱ Γεναιαί Πᾶσαι*»)

Η επίκληση της Θρηνωδούσας Θεομήτορος προς τον Εσταυρωμένο, στους Αίνους του Εσπερινού του Μ. Σαββάτου, ας είναι η αναστάσιμη ευχή του Πάσχα του 2020.

Για την ανατροπή του πανδήμου κινδύνου. Για την Ελπιδοφόρον Επαύριον της Ελλάδος και του Σύμπαντος Κόσμου.

«*Υιέ μου, ποῦ τό κάλλος ἔδου τῆς μορφῆς σου; Οὐ φέρω καθορᾶν σε ἀδίκως σταυρούμενον.*

Σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἰδῶ καγὼ σοῦ τήν ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἀνάστασιν.».

Γεωργία Εμμ. Χατζή

Η εικόνα πριν και μετά την αποκατάσταση

M/T "CAPT. THANASIS"

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

Η πρώτη εικόνα όσων ταξίδευαν με το «MANIA» ήταν η εικόνα του καπετάν Θανάση, του αγέρωχου θαλασσινού, του μαγκιόρου κυβερνήτη, που προσέφερε σιγουριά και ασφάλεια με την νηΐσια ναυτοσύνη του και την ανεπιτήδευτα θαλασσινή συμπεριφορά του.

Με ναυτοσύνη βγαλμένη από τις γαλαξειδιώτικες παραδόσεις και την καρδαμυλίτικη ιστορία, ο καπετάν Θανάσης άφησε ανεξίτηλο το ίκνος τής θαλασσινής μαστοριάς, της αφοσίωσης, της εργατικότητας και της προσφοράς.

Η τελετή μετονομασίας ήταν μια σεμνή, γεμάτη συγκίνηση και αναμνήσεις τελετή που έλαβε χώρα στα Ναυπηγεία ONEX στη Σύρο με την παρουσία του Ιδρυτή του Ομίλου Εταιρειών Τσάκος. καπτ. Παναγιώτη Ν. Τσάκου, του ιδιοκτήτη Ναυπηγείων ONEX κ. Πάνου Ξενοκώστα, του Αντιπρόσωπου των Ναυπηγείων ONEX κ. Βασίλη Σαββίδη και του κ. Νίκου Σαββίδη, ιερέων, οι οποίοι τέλεσαν Αγιασμό, πολλών διευθυντικών στελεχών του Ομίλου Τσάκου, της οικογένειας του καπετάν Θανάση, της συζύγου του κας Πανωραίας, των παιδιών του Χρυσούλας, Γιώργου και Δημήτρη, των συζύγων τους και των εγγονιών του και άλλων αγαπητών φίλων και συνεργατών του.

Μετά το πέρας του Αγιασμού ακολούθησε ομιλία του Καπτ. Παναγιώτη Τσάκου, ο οποίος με συγκίνηση και νοσταλγία αναφέρθηκε στην πολύχρονη φιλία και ιδιαίτερη σχέση του με τον καπετάν Θανάση.

Μεταξύ άλλων ο καπτ. Παναγιώτης Τσάκος είπε:

Ο Καπτ. Θανάσης Μαρδάκης, γεννήθηκε το 1950 στο Γαλαξειδί Φωκίδας, τόπο με μεγάλη ναυτική παράδοση και ιστορία.

Φοίτησε στο Γυμνάσιο Γαλαξειδίου και μετά την αποφοίτησή του, για βιοποριστικούς λόγους ταξίδεψε, κατά την παράδοση της γενέτειράς του, ως μαθητευόμενος ναύτης.

Από τα πρώτα του ταξίδια αγάπησε τη θάλασσα και συνειδητοποίησε ότι ήθελε να ακολουθήσει το ναυτικό επάγγελμα.

Υπηρέτησε στο Πολεμικό Ναυτικό, σπούδασε στην ναυτική σχολή «Πυθαγόρας» στον Πειραιά και στη συνέχεια απέκτησε το δίπλωμα του Γ' Μηχανικού, ανοίγοντας τα πανιά του, για να υπηρετήσει τη θάλασσα.

Μικρογραφία του Ι/Φ "MANIA".

Ομόρφυνε τη ζωή του αμίγοντας με την συντοπιότητά του την Κα. Πανωραία, με την οποία απέκτησε τρία θαυμάσια παιδιά, τη Χρύσα, τον Γιώργο και τον Δημήτρη. Αξιώθηκε να χαρεί τα 5 εγγόνια του.

Η σχέση μας ξεκίνησε στα μέσα της δεκαετίας του '70 αναλαμβάνοντας κατ' αρχήν την θέση του μηχανικού του ιστιοφόρου «MANIA», για να εξελιχθεί με τα χρόνια, την πείρα και το μεράκι σε Κυβερνήτη, χωρίς ποτέ να παύσει να είναι και ναύτης και ναύκληρος και ηλεκτρολόγος και πανάς και συντηρητής, με καινοτόμες έως και αντισυμβατικές ναυπηγικές πατέντες.

Για μισό αιώνα υπήρξε αγαπημένος συνεργάτης και φίλος δικός μου, της Γιατρού Ειρήνης Σαρόγλου και της οικογένειάς μας και μαζί με το φίλιτο Τάσο Αρώνη κατέστησαν το «MANIA» εστία φιλοξενίας, ευφροσύνης, ναυτοσύνης και χαράς.

Στο «MANIA» φιλοξενήθηκαν η οικογένεια, οι φίλοι, οι συνεργάτες μέχρι και Αρχηγοί Κρατών και Βασιλείς και πέρασαν τις ωραιότερες τους στιγμές. Οι δε νεότεροι, κυρίως ο Νίκος και η Μαρία, έχουν ταυτίσει τη θάλασσα, τη

Το εθμικό σπάσιμο της σαμπάνιας.

Ο καπετάνιος και το πλήρωμα του πλοίου.

ναυτοσύνη, την πρόοδο, τη δημιουργία και τη χαρά με το «MANIA» και τον Καπτ. Θανάση.

Καπτ. Θανάση υπήρξε παράδειγμα εξάιρετου ανθρώπου, αλάξετου, φιλότιμου και χαμογελαστού, ταυτίστηκες με την ναυτοσύνη, την αφοσίωση και την προσφορά και σημάδεψες τη ζωή τη δική μας και των παιδιών μας. Αυτές τις αρετές σηματοδοτεί η ονομασία του πλοίου «ΚΑΠΤ. ΘΑΝΑΣΗΣ» που με τις ευχές μας θα ταξιδεύει για χρόνια πολλά και καλά για τα πληρώματα και τις οικογένειές τους.

Για όλες αυτές τις χαρές και τις αξέχαστες στιγμές που στόλισαν και ομόρφυναν τη ζωή μας όλα αυτά τα χρόνια, σε ευχαριστούμε, και τις κρατάμε ανεξίτηλα χαραγμένες μέσα μας. Για αυτό βρεθήκαμε εδώ, για να σε κρατήσουμε για πάντα κοντά μας με το «NEO MANIA» που φέρει το όνομά σου, αξέχαστε, «ΚΑΠΤ. ΘΑΝΑΣΗΣ».

Στη συνέχεια η κόρη του καπτα Θανάση, Χρυσούλα Μαρδάκη, ευχαρίστησε όλους τους καλεσμένους που παραβρέθηκαν στην εκδήλωση

Η εκδήλωση κορυφώθηκε με το άκουσμα του Εθνικού Ύμνου, τα αποκαλυπτήρια του ονόματος του πλοίου και το εθμικό σπάσιμο της σαμπάνιας για καλοτυχία και καλά ταξίδια του πλοίου.

Η οικογένεια του καπετάν Θανάση Μαρδάκη.

Οι ιερείς τελούν τον αγιασμό παρουσία του ιδρυτή του Ομίλου εταιρειών Τσάκος καπτ. Παναγιώτη Ν. Τσάκου, της οικογένειας του καπταίν Θανάση, διευθυντικών στελεχών του Ομίλου και άλλων φίλων και συνεργατών του.

Η εκδήλωση διήρκεσε περίπου τρεις ώρες και έληξε με δεξίωση προς τιμήν όλων των καλεσμένων, οι οποίοι είχαν τη δυνατότητα να περιηγηθούν στους εσωτερικούς χώρους του πλοίου.

Ευχόμαστε στο M/T "CAPT. THANASIS" να είναι ΚΑΛΟΤΥΧΟ, ΚΑΛΟΤΑΞΙΔΟ ΚΑΙ Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΣ ΠΑΝΤΑ ΝΑ ΤΟΥ ΧΑΡΙΖΕΙ ΗΡΕΜΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ.

CAPT. THANASIS MARDAKIS

Capt. Thanasis Mardakis was born in 1950 in Galaxidi, Fokida, a place known for its shipping tradition and history.

He attended the high school of Galaxidi and following his graduation, he earned his living travelling as an apprentice sailor, as was the tradition of his birthplace.

From his very first trip, Capt. Thanasis loved the sea and realized that he wanted to pursue a career in maritime.

He served in the Hellenic Navy, then studied at the naval school "Pythagoras" in Piraeus, where he received his 3rd Engineer degree, opening his horizons and his service to the sea.

Subsequently, he married Panoraia from his hometown, with whom he had three children, Chrysa, George and Dimitris and was blessed with 5 grandchildren.

His relationship with Capt. Panagiotis N. Tsakos started during the 70's, when he joined the sail yacht "MANIA", initially as a mechanic, and over time through his experience and engagement, rose to the position of Captain, without ever stopping to also be a sailor and a boss, and a sail trimmer, and an electrician and an engineer and a maintenance man, always with pioneering and innovative naval techniques.

For half a century, he was the beloved colleague and friend of Capt. Panagiotis N. Tsakos. In these 50 years, he and his family and together with the good-natured Tassos Aroni, made the "MANIA", a place of hospitality, kindness, sailing and joy.

The "MANIA" hosted the family, friends, colleagues, even Heads of State and Kings and they all had a wonderful time. The younger generation, namely Yliou and Maria, identified the sea, seamanship, progress, creation and joy with the "MANIA" and Capt. Thanasis.

Capt. Thanasis was an example of a great person, conscientious, kind, always smiling, dedicated, who identified himself with the sea and has left his indelible mark on our lives and those of our children. These virtues are epitomized by the name "CAPT. THANASIS" given to this ship, which will sail for many years to come, with its crew and their families, accompanied by our best wishes.

For the happiness and unforgettable moments that have adorned and shaped our lives over the years, we thank you, and keep them forever in our hearts. That is why we are here, to keep the "NEO MANIA" close to us, the ship that bears your unforgettable name "CAPT. THANASIS".

ΚΑΠΤ. ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΑΡΔΑΚΗΣ

Ο Καπτ. Θανάσης Μαρδάκης, γεννήθηκε το 1950 στο Γαλαξειδί Φωκίδας, τόπο με μεγάλη ναυτική παράδοση και ιστορία.

Φοίτησε στο Γυμνάσιο Γαλαξειδίου και μετά την αποφοίτησή του, για βιοποριστικούς λόγους ταξίδεψε, κατά την παράδοση της γενέτειράς του, ως μαθητευόμενος ναύτης.

Από τα πρώτα του ταξίδια αγάπησε τη θάλασσα και συνειδητοποίησε ότι ήθελε να ακολουθήσει το ναυτικό επάγγελμα.

Υπηρέτησε στο Πολεμικό Ναυτικό, σπούδασε στην ναυτική σχολή «Πυθαγόρας» στον Πειραιά και στη συνέχεια απέκτησε το δίπλωμα του Γ' Μηχανικού, ανοίγοντας τα πανιά του, για να υπηρετήσει τη θάλασσα.

Η σχέση του με τον Καπτ. Παναγιώτη Τσάκο ξεκίνησε στα μέσα της δεκαετίας του '70 αναλαμβάνοντας κατ' αρχήν την θέση του μηχανικού του ιστιοφόρου «MANIA», για να εξελιχθεί με τα χρόνια, την πείρα και το μεράκι σε Κυβερνήτη, χωρίς ποτέ να παύσει να είναι και ναύτης και ναύκληρος και ηλεκτρολόγος και πανάς και συντηρητής, με καινοτόμες έως και αντισυμβατικές ναυπηγικές πατέντες.

Για μισό αιώνα υπήρξε αγαπημένος συνεργάτης και φίλος του Καπτ. Παναγιώτη, της Γιατρού Ειρήνης Σαρόγλου και της οικογένειάς τους και μαζί με το φίλιτο Τάσο Αρώνη κατέστησαν το «MANIA» εστία φιλοξενίας, ευφροσύνης, ναυτοσύνης και χαράς.

Στο «MANIA» φιλοξενήθηκαν η οικογένεια, οι φίλοι, οι συνεργάτες μέχρι και Αρχηγοί Κρατών και Βασιλείς και πέρασαν τις ωραιότερες τους στιγμές. Οι δε νεότεροι, κυρίως ο Νίκος και η Μαρία, έχουν ταυτίσει τη θάλασσα, τη ναυτοσύνη, την πρόοδο, τη δημιουργία και τη χαρά με το «MANIA» και τον Καπτ. Θανάση.

Καπτ. Θανάση υπήρξε παράδειγμα εξάιρετου ανθρώπου, αλάξετου, φιλότιμου και χαμογελαστού, ταυτίστηκες με την ναυτοσύνη, την αφοσίωση και την προσφορά και σημάδεψες τη ζωή τη δική μας και των παιδιών μας. Αυτές τις αρετές σηματοδοτεί η ονομασία του πλοίου «ΚΑΠΤ. ΘΑΝΑΣΗΣ» που με τις ευχές μας θα ταξιδεύει για χρόνια πολλά και καλά για τα πληρώματα και τις οικογένειές τους.

Για όλες αυτές τις χαρές και τις αξέχαστες στιγμές που στόλισαν και ομόρφυναν τη ζωή μας όλα αυτά τα χρόνια, σε ευχαριστούμε, και τις κρατάμε ανεξίτηλα χαραγμένες μέσα μας. Για αυτό βρεθήκαμε εδώ για να σε κρατήσουμε για πάντα κοντά μας με το «NEO MANIA» που φέρει το όνομά σου αξέχαστε «ΚΑΠΤ. ΘΑΝΑΣΗΣ».

1950-2019

m.y. MANIA

Ένας Δάσκαλος της ποιμαντικής τέχνης

Εκδήλωση αφιερωμένη στο μεγάλο Έλληνα θεολόγο, Καθηγητή Πανεπιστημίου και εκκλησιαστικό συγγραφέα, Ιωάννη Κορναράκη (1926-2013), πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού της Ευαγγελίστριας Πειραιά, στις 24 Νοεμβρίου 2019, ημέρα Κυριακή.

Συμμετείχαν και μίλησαν για τον αείμνηστο Καθηγητή ο Αρχιμανδρίτης π. Μεθόδιος Κρητικός, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αναστάσιος Χριστού Πειραιά και η κα Ναυσικά Κασιμάτη, εκπαιδευτικός και συγγραφέας, ενώ παρουσιάστηκε μαγνητοσκοπημένη

παρέμβαση του Δρος Γεωργίου Βαρβατσούλια, θεολόγου, ψυχολόγου-ψυχοθεραπευτή, από τη Μεγάλη Βρετανία.

Την εκδήλωση συντόνισε η κα Σοφία Χατζή, συγγραφέας και ραδιοφωνική παραγωγός, ενώ προβλήθηκε οπτικοακουστικό υλικό από τη ζωή του αείμνηστου καθηγητή, που επιμελήθηκε ο γιος του Κωνσταντίνος Κορναράκης, καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ο οποίος και έκλεισε την εκδήλωση.

Οι ομιλητές χαρακτήρισαν τον τιμώμενο σοφό, πολυτάλαντο, πολυσέβαστο δάσκαλο. Ο αείμνηστος ήταν ορθόδοξος

θεολόγος με εκκλησιαστική συνείδηση. Ο πόθος του ήταν η θεολογία.

Για την ακρίβεια της ορθόδοξης πίστης, την αλήθεια της θεολογίας, την γνησιότητα του εκκλησιαστικού ήθους και το δίκαιο, δεν ανεχόταν αβαρίες. Ήταν ανυποχώρητος και αμετακίνητος σαν βράχος. Ο λόγος του ευθύς, ακριβής και κατά πρόσωπο εκφραζόμενος. Δεν γνώριζε περιστροφές, διπλωματία και διγλωσσία.

Ήταν αληθινός, αυθεντικός και συνεπής σε αυτό που πίστευε. Δεν έχανε την ευκαιρία για πνευματική οικοδομή. Ήταν ελεήμων και συμπαραστεκόςταν σε κάθε ανάγκη που διαπίστωνε. Είχε από όλους τους φίλους του εξαιρετική εκτίμηση.

ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΛΙΕΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟ

Η στοχευόμενη και αντικειμενική διά βίου μάθηση τις περισσότερες φορές δίνει τη λύση στα προβλήματα που μας απασχολούν. Βλέποντας την καθημερινή φυσική ροή των προβλημάτων αντιλαμβανόμαστε πως έχουμε την πραγματική εικόνα οπότε άμεσα μπορούμε να προτείνουμε πιθανές λύσεις ειδικότερα όταν αυτά μας απασχολούν καθημερινά και έχουν να κάνουν με την επιβίωση ανθρώπων και φυσικού περιβάλλοντος. Ειδικά στη θάλασσα το ένα πρόβλημα είναι άρρηκτα δεμένο με το άλλο που το προκαλεί και πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Δεν απαιτείται χρονοβόρα επιστημονική μελέτη γιατί απλά η καθημερινή διά βίου πρακτική και αληθοφανής πραγματικότητα δείχνει ότι το πρόβλημα είναι σοβαρά υπαρκτό κι αυτή τη φορά δεν θα μπορέσει η φύση από μόνη της να επαναφέρει τα πράγματα στην προτέρα κατάσταση και η ανθρώπινη παρέμβαση έχει βάλει το χέρι της με καταστροφική διάθεση.

Στον Κορινθιακό Κόλπο αναφορικά με την επαγγελματική αλιεία βρισκόμαστε σε πολύ κρίσιμο σημείο. Οι ίδιοι οι αλιείς βιώνουν την καθημερινή δυσχερή εικόνα που βάζει σε αβεβαιότητα την βιωσιμότητα του επαγγέλματός τους. Οι συζητήσεις με τους παλιότερους αλιείς δείχνουν το μέγεθος του προβλήματος και την πτωτική καμπύλη που έχει εδώ και καιρό επιφέρει τις μεγάλες δυσκολίες και την απογοήτευση αναφορικά με το μέλλον της επαγγελματικής αλιείας σε έναν κλειστό κόλπο όπως ο Κορινθιακός.

Θα προσπαθήσω μέσα από την δική μου διά βίου παρατήρηση και μάθηση να μεταφέρω την εικόνα που βλέπω στον βυθό εδώ και πολύ καιρό. Μπροστά στα μάτια σου ξεδιπλώνεται ένα μοναδικό υποβρύχιο τοπίο χωρίς τους κατοίκους του. Στην παράκτια ζώνη έως τα 15 μέτρα αντικρίζεις κανείς το μεγαλύτερο αριθμό ψαριών το μέγεθος των οποίων είναι πολύ μικρό και δεν πρέπει να αλιεύονται, παρόλα αυτά συνεχίζει την αλιευτική δραστηριότητα η βιντζότρατα μαζεύοντας εκτός των υπολοίπων και τα πολύ μικρά ψάρια. Οι ίδιοι αλιείς που χρησιμοποιούν το γρίπο κι αυτοί πλέον καταλαβαίνουν ότι η παράκτια ζώνη δεν έχει να τους δώσει μεροκάματο και ελαττώνουν τις εξόδους τους. Στη ζώνη κάτω από τα 15 μέτρα, που υποτίθεται ότι τα ψάρια θα είναι πιο μεγάλα σε μέγεθος, δεν βλέπεις ψάρια πάνω από 1,5 με 2 κιλά κι αυτά ελάχιστα. Έχουν μειωθεί οι ροφοί που αποτελούν σημείο αναφοράς σε έναν ψαρότοπο και διατηρούν σε ισορροπία τα θαλάσσια οικοσυστήματα. Σε βαθύτερα νερά επικρατεί ερημοποίηση και τίποτα δεν κινείται που να δίνει την ένδειξη πως κάτι μπορεί να αλλάξει σταδιακά. Τα νερά του κόλπου ανανεώνονται κάθε 2 με 3 φορές το χρόνο περίπου και η στασιμότητα οδηγεί και στην υποβάθμιση. Πάνω στην επιφάνεια οι αλιείς βλέπουν στα δίχτυα τους μεγάλη μείωση των αλιευμάτων και των ειδών που αλιεύουν με μεγάλη μείωση του εισοδήματός τους. Υφίστανται ζημιές από μεγάλα θηλαστικά ή χελώνες κατά περίπτωση, βρίσκονται πολλές ώρες πάνω στα σκάφη τους για να βγάλουν το ίδιο ή και πολύ χαμηλότερο μεροκάματο

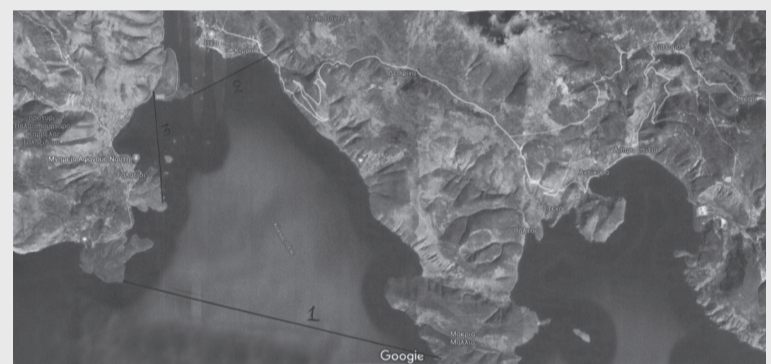
από αυτό που έβγαζαν παλιότερα. Πολλά μέτρα δίχτυα με μεγάλο κόστος αγοράς, κόβει ράβη και μπάλωνε, γιατί δεν υπάρχουν χρήματα για αντικατάσταση των παλιών και φθαρμένων. Πλέον όλοι οι επαγγελματίες έχουν αντιληφθεί ότι δεν θα γυρίσει ο τροχός της τύχης για αυτούς αφού η κατάσταση κοντεύει, εάν δεν έχει ήδη, να φτάσει στο κόκκινο.

Η αλιευτική πίεση είναι πολύ μεγάλη και στον κόλπο εισέρχονται και αλιεύουν σκάφη της μέσης αλιείας όπως γριγρι και τράτες. Η οικονομική κρίση έχει οδηγήσει και αρκετούς ερασιτέχνες αλιείς να μετατρέπουν τα σκάφη τους σε ημιεπαγγελματικά και να αλιεύουν πουλώντας τα ψάρια σε πολύ χαμηλές τιμές και τα μεγέθη τους να είναι πολύ μικρότερα του ορίου. Μπορεί, λοιπόν, να φανταστεί κάποιος ότι υπάρχουν αρκετοί λόγοι που με πολύ γρήγορους ρυθμούς έφτασαν τα πράγματα σε αυτό το σημείο. Η απαραίτητη αστυνόμευση από το Λιμενικό δεν επαρκεί για να επιβάλει και να προλάβει τις παραβάσεις αμφοτέρων.

Αναφέρω και κάποιους άλλους λόγους που πολλοί αλιείς στις συζητήσεις τους αναφέρουν και θεωρούν ότι παίζουν σημαντικό ρόλο στην μείωση των ψαριών. Η κλιματική αλλαγή, η μόλυνση του θαλασσινού νερού από απόβλητα βιολογικών καθαρισμών των 14 Δήμων του Κορινθιακού, η βαριά βιομηχανία και τα απόβλητα στις ακτές της Στερεάς Ελλάδας και η μη τήρηση των περιβαλλοντικών όρων που έχουν υποχρέωση από το νόμο να εφαρμόζουν, οι αιτήσεις για αύξηση των στρεμμάτων που οι ιχθυοκαλλιέργειες ζητούν να τοποθετήσουν νέα κλουβιά και οι ποσότητες φορμολής και άλλων χημικών που χρησιμοποιούν αυτές και οδηγούνται στη θάλασσα, οι ελλιπείς έλεγχοι από τα λιμεναρχεία που αφήνουν ανεξέλεγκτη την παραβατικότητα και οι ερασιτέχνες που κάποιος αλιεύουν και πουλάνε παράνομα ψάρια. Επίσης τα φυτοφάρμακα που χρησιμοποιούνται στα χωράφια και πετούνται σε χείμαρρους και ποτάμια ειδικά στις ακτές της Πελοποννήσου και εισέρχονται στο θαλάσσιο οικοσύστημα του Κορινθιακού.

Αν θέλουμε να βάλουμε ένα φρένο σε αυτή την κατάσταση πρέπει να παρθούν μέσα από διάλογο με τους αλιείς μόνιμα ή βραχυπρόθεσμα μέτρα προστασίας των ιχθυοαποθεμάτων. Σε άλλες περιοχές όπως η Αλόνησος και η Ζάκυνθος τα μέτρα προστασίας έχουν δώσει αποτελέσματα και οι αλιείς όπως μας είπαν στην Αλόνησο είναι ευχαριστημένοι από το μέτρο της απαγόρευσης αλιείας σε κάποιες περιοχές.

Από το νόμο προβλέπεται ο καθορισμός θαλάσσιων ζωνών προστασίας με καθολική ή μερική απαγόρευση και με μόνιμη απαγόρευση ή με διετή ή τριετή εφαρμογή της. Θα πρέπει η πολιτεία και το αρμόδιο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης να δώσει εφάπαξ ή κάθε έτος αντισταθμιστικά σε όλους τους επαγγελματίες, εφόσον καθοριστούν οι περιοχές απαγόρευσης. Στο νέο θαλάσ-

σιο χωροταξικό σχεδιασμό θα πρέπει να προβλέπονται οι ζώνες προστασίας και να μην επηρεάζονται από άλλες δραστηριότητες που θα επιφέρουν σοβαρά προβλήματα στις προστατευόμενες περιοχές.

Αναλογιζόμενος την εδώ κατάσταση στο δικό μας Νομό και στο θαλάσσιο μέτωπο που αυτός καλύπτει, προτείνω στον χάρτη που υπάρχει πιο κάτω κάποιες ζώνες απαγόρευσης αλιείας στον Κρισσαίο Κόλπο. Είναι ενδεικτικές και έχουν προταθεί με σκοπό να επαναφέρουμε σταδιακά τα αποθέματα στον κόλπο σε μια ικανοποιητική κατάσταση και να οδηγηθούμε σε ανάκαμψη των ποσοτήτων αλλά και των ειδών των ψαριών που αλιεύονται κατά περιόδους.

Στην γραμμή 1 από τον φάρο Ανδρομάχης έως τον Μακρυνικόλα στα όρια του Κρισσαίου Κόλπου προτείνω να απαγορευθεί η Αλιεία σε τράτες και γριγρι μέρας και νύχτας, ήδη η απαγόρευση για το γριγρι νύχτας δεν τηρείται στα όρια που υπάρχουν και η γραμμή μετακινείται προς το εσωτερικό του Κόλπου.

Στην γραμμή 2 από την Τρίπορη έως το κάμπικ Αι-Γιάννης να απαγορευθεί κάθε είδους αλιεία επαγγελματική και ερασιτεχνική.

Στην γραμμή 3 από την θέση Πούντες στο Γαλαξείδι έως την θέση της ιχθυομονάδας Μάνδρου να απαγορευθεί κάθε είδους αλιεία επαγγελματική και ερασιτεχνική.

Οι προτάσεις της οριοθέτησης στο χάρτη θα πρέπει να καθορίσουν τις ζώνες προστασίας και είναι προς διαβούλευση με όλους τους επαγγελματίες Αλιείς της περιοχής.

Θα πρέπει να προχωρήσουμε στο επόμενο βήμα το συντομότερο δίνοντας την δυνατότητα στην θαλάσσια περιοχή μας να ανακουφιστεί από την καθημερινή αλιευτική πίεση και να επανακάμψει, ακολουθώντας το παράδειγμα της Αλοννήσου. Κλείνοντας σε ένα επόμενο άρθρο θα αναφερθώ στην μεγάλη σημασία του ενάλιου αρχαιολογικού χώρου των νησίδων μπροστά στο Γαλαξείδι (Παναγία, Άγιος Γεώργιος και Αψηφιά στις οποίες απαγορεύεται κάθε μορφή αλιείας) για την προβολή του καταδυτικού τουρισμού στον Δήμο Δελφών καταθέτοντας ένα ολοκληρωμένο σχέδιο.

Τάσος Δροσόπουλος
Φυσικός-Εκπαιδευτής Αυτόνομης Κατάδυσης
Αντιπρόεδρος Φορέα Διαχείρισης Κορινθιακού

Κοινωνικά – Δωρεές – Συνδρομές

Πένθη

Απεβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι η Ζωή, χήρα Γεωργίου Μαρδάκη (Γιαμά), κόρη του άλλοτε αγροφύλακα Γαλαξειδίου Νικολάου Κυριαζή.

Απεβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι η Ανθή Νικολάου Κοτζαμάνη (Κόκλα) το γένος Κων/νου Βασιλείου.

Απεβίωσε στο Γαλαξίδι και κηδεύτηκε στους Άγιους Πάντες η Αθανασία Παναγιώτη Παφίλη.

Απεβίωσε στην Άμφισσα και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι ο Νικόλαος Γεωργίου Προκαλαμος, συνταξιούχος μηχανικός Ε.Ν.

Απεβίωσε στην Αθήνα όπου και κηδεύτηκε ο Θεόδωρος Μουρούτης, σύζυγος της συμπολίτισσας Αργυρούλας Τρίγκαλα.

Τους οικείους τους θερμά συλλυπούμαστε.

Συνδρομές εφημερίδας «το Γαλαξίδι»

Γιαννόπουλος Νικόλαος του Γ.
Γρίβας Ανδρέας
Θεοχάρης Νικόλαος του Ευθυμίου
Κεφαλά Ζωή
Κεφαλά Ρεγγίνα
Κουτούλης Ευθύμιος
Κούτρας Κωνσταντίνος
Λιάγκου Μιχάλης και Όλγα
Μητράκος Παναγιώτης
Παπαδήμα Παναγιώτα
Παφίλης Ευθύμιος
Πιλιλίση Ευανθία
Πλατώνη Μαρία του Δημ.
Προκαλάμος Βασίλειος Ιωάννου
Προκαλάμος Γεώργιος του Νικολάου
Ράπτης Ευστάθιος
Ράπτης Λάζαρος
Σεραφείμ Βασίλης
Σκαντζή Στέλλα
Σκαντζής Νικόλαος Διον.
Σκαντζής Νικόλαος Κων/νου
Σκιαδά-Κωνσταντινίδη Ευθυμία
Σκιαδάς Αναστάσιος
Σπυρόπουλος Σπυρίδων
Στεφανάτος Αθανάσιος
Συλλιγαράδης Εμμανουήλ
Ταχτατζή Ιουλία
Τρίγκαλας Διονύσιος
Τουρντζή Ευαγγελία
Τσελέ Ελένη
Τσελέ Ευφροσύνη
Τσότσολος Ηρακλής
Τσώνου Αντωνία
Τσώνου Μαργαρίτα
Φωτόπουλος Απόστολος
Χαβλοπούλου Ελευθερία
Χάλκος Γεώργιος
Χάλκου Μαρία
Χανιώτου Μαριάννα
Ψιμούλης Σπυρίδων

Συνδρομές εφημερίδας εξωτερικού

Gorlin-Jones Eftinia

Πλήρωσε τη συνδρομή σου για την εφημερίδα «το Γαλαξίδι» αν κι εσύ επιθυμείς να συνεχίσει την έκδοσή της.

Δωρεές στο Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτών

Για τις ανάγκες του Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών και του εκδοτικού έργου του, της εφημερίδας «το Γαλαξίδι», προσέφεραν οι παρακάτω:

Η Ευφροσύνη Τσελέ στη μνήμη της αγαπημένης της ανηψιάς Αθηνάς Γ. Τσελέ 50 ευρώ.

Η οικογένεια του Ιωάννη Δροσόπουλου (Νενέζου) στη μνήμη της Αθηνάς Γ. Τσελέ 50 ευρώ.

Η οικογένεια του Ιωάννη Δροσόπουλου (Νενέζου) στη μνήμη του Παναγιώτη Κουμπαρούλη 50 ευρώ.

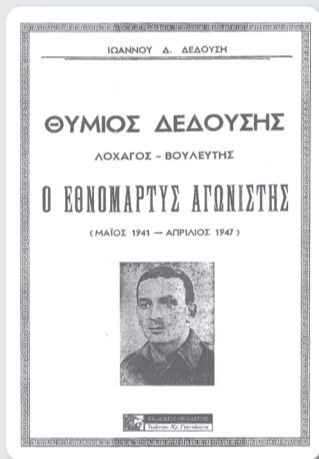
Η Ελένη Μαρδάκη στη μνήμη του Παναγιώτη Κουμπαρούλη 50 ευρώ.

Η οικογένεια Κων/νου Κωνσταντόπουλου στη μνήμη του αγαπημένου της αδελφού και θείου Παναγιώτη Κουμπαρούλη προσέφερε το ποσό των 50 ευρώ.

Με τη συμπλήρωση ενός έτους από το θάνατο Αθανασίου Κούτρα φίλος του, που θέλει να μείνει ανώνυμος, προσέφερε το ποσό των 50 ευρώ.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου τους ευχαριστεί για την ενίσχυση των αναγκών της λειτουργίας του και το συνεχές ενδιαφέρον τους.

Βιβλιοπαρουσίαση

Οι εκδόσεις «Πέλαγος» στις 15 Ιανουαρίου στο Αίθριο Αρσακείου Μεγάρου (Στοά του Βιβλίου), παρουσίασαν σε επανέκδοση το βιβλίο «ΘΥΜΙΟΣ ΔΕΔΟΥΣΗΣ Λοχαγός - Βουλευτής, Εθνομάρτυς, Αγωνιστής» (Μάιος 1941 - Απρίλιος 1947).

Όπως αναφέρει στον πρόλογό του ο Πρόεδρος του συνδέσμου απογόνων αγωνιστών και φίλων του αντάρτικου σχηματισμού «5/42 ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΕΥΖΩΝΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΨΑΡΡΟΥ», κ. Ευθύμιος Χαρ. Ταλάντης, συγγραφέας, η επανέκδοση του σπάνιου αυτού βιβλίου, για τη δράση του θρυλικού Λοχαγού Θύμιου Δεδούση, δίνει την ευκαιρία στους νεοέλληνες να πληροφορηθούν – έστω και συνοπτικά – μερικά από τα τραγικά γεγονότα της κατοχικής περιόδου που σημάδεψαν την περαιτέρω πορεία της χώρας μας. Το περιεχόμενο του βιβλίου έχει επιμεληθεί ο αδελφός του αγωνιστή, Ιωάννης Δεδούσης, ο οποίος είχε λάβει ενεργό μέρος σε όλους τους αγώνες του και ως εκ τούτου είχε προσωπική αντίληψη των γεγονότων.

Ζωή Αρβανίτου-Κούτρα

Δωρεές προς την Εστία Αγίου Νικολάου

Το Ίδρυμα Εστία Αγίου Νικολάου στο Γαλαξίδι αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει θερμά:

Τις κυρίες Σάρρα και Μαρία Ζαφειράκου, το βιβλιοπωλείο «Δομή» και τους μικρούς του φίλους για την ευγενική τους δωρεά.

Τον κ. Γεώργιο Σουλάντζο και το ελαιοστριβείο «Σουλάντζος Γ.» για την συνεισφορά τους στη παραγωγή του ελαιολάδου της κοινότητάς μας.

Την κα Χριστίνα Δημοπούλου-Alberini για τη δωρεά στη μνήμη Χάρης Παπαδάτου.

Τον κ. Γεώργιο Βάνδουλα για τη δωρεά χρηματικού ποσού.

Τον κ. Ευθύμιο Βούσουρα για τη δωρεά στη μνήμη Καίτης Βουδούρη.

Την κα Μαριάννα Σκιαδά για τη δωρεά χρηματικού ποσού.

Την κα Πανωραία Μαρδάκη για την ευγενική της προσφορά.

Τον κ. Θωμά Βακαλίκου που στήριξε την πρωτοβουλία της Αναστασίας Σιδέρη να γίνουν δωρεές στην Εστία αντί δώρων για την εορτή της.

Τη μεταφορική εταιρεία «Καπούρος» για τη δωρεάν παροχή υπηρεσιών.

Την κοινότητα «Lebensgemeinschaft» στη Γερμανία για τη διαρκή στήριξή της.

Τον κ. Frieder Obbelode για τη δωρεά του σε μηνιαία βάση.

Τον Πολιτιστικό Σύλλογο Γυναίκων Κονιάκου για την δωρεά χρηματικού ποσού.

Την κα Φωτεινή και τον κ. Παναγιώτη Μανάκο για την εξαιρετική τους γενναϊοδωρία.

Τα μέλη της Procter & Gamble Alumni για τη συνεχή τους προσφορά.

Την κα Αναστασία Γαρδέλη για την διαρκή στήριξη και προσφορά της.

Το Σωματείο Γονέων και Φίλων «Άγιος Νικόλαος» για τη δωρεά στη μνήμη Δέσποινας Τσάτσου.

Την κα Ασημίνα Μαρκουλή για την δωρεά οικιακού εξοπλισμού.

Την κα Τίνα και τον κ. Γιάννη Παπαδάτο για την ευγενική τους δωρεά.

Το «Catering Σπιτικό» για τη δωρεάν παροχή εξοπλισμού τους κατά τη γιορτή της πρωτοχρονιάτικης πίτας μας.

Τον κ. Ιωάννη Κοντογεωργόπουλο και το «Romeo's Pizza & Restaurant» στην Ερατεινή για την προσφορά γευμάτων στα μέλη της Εστίας.

Την κα. Μαρία Μουρίκη για τη δωρεά χρηματικού ποσού.

Τον κ. Μιχαήλ Προβελέγγιο και την κ. Ευγενία Μαντά για την ευγενική τους δωρεά.

Την εταιρεία Verlag C.H. Beck OHG για τη δωρεά χρηματικού ποσού.

Τη Δημοτική Ενότητα Γαλαξειδίου για την υποστήριξη που μας παρέχει σε κάθε μας δραστηριότητα.

Την Εφημερίδα «το Γαλαξίδι» για τη δωρεάν καταχώρηση των μηνυμάτων μας.

Σε αυτή τη δύσκολη περίοδο, οποιαδήποτε δωρεά είναι πολύ σημαντική για το Ίδρυμά μας και θα εκτιμηθεί ιδιαίτερα. Ο λογαριασμός Εθνικής Τράπεζας της «Εστίας Αγίου Νικολάου» είναι ο εξής: IBAN 350110 3580 0000 3582 9610 597

Με εκτίμηση
Olafia Palmarsdottir
Πρόεδρος Δ.Ε.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΖΩΙΤΣΑΣ Γ. ΜΑΡΔΑΚΗ (ΓΙΑΜΑ)

2/4/2020

Αγαπημένη μας θεία Ζωίτσα, Με τον ερχομό της Άνοιξης, έφυγες από κοντά μας, τόσο απλά, ήρεμα και αθόρυβα, όπως ήταν όλη η ζωή σου.

Δεν θέλησες να κουράσεις κανέναν. Ακόμη και η κηδεία σου, λόγω των περιοριστικών μέτρων, έγινε τόσο απέραντα και κατασκευαστικά, με την μοναδική θλιμμένη παρουσία των παιδιών σου, των εγγονών σου και ελάχιστων φίλων.

Αγαπημένη μας Γειτόνισσα, με πολύ κόπο και θυσίες ανέθρεψες μαζί με τον καλό σου σύζυγο Γιώργο τρία πολύ αξιόπαινα παιδιά, τον Κώστα, τη Γιάννα και τη Βούλα, που απαρηγόρητη παρακολούθησε το τελευταίο σου ταξίδι, μέσω internet, εκεί μακριά στην Αμερική που βρίσκεται.

Είχες την τύχη να καμαρώσεις έξη αξιολάτρευτα εγγόνια και να χαρείς έξη πανέμορφα δισέγγονα.

Απλή, σεμνή και τρυφερή συνάμα, σύμβολο της Μάνας, της άφοβης συζύγου και καλής γειτόνισσας, δεν θα ξεχάσουμε ποτέ την απέραντη καλοσύνη σου και την θετική σου αύρα, που σε κάθε στιγμή της ζωής σου εξέπεμπε.

Δεν ήταν τυχαίο, όταν ως μαθητές ξεκινώντας από το σπίτι μας για τα σχολικά διαγωνίσματα, αλλά και μέχρι τώρα σε κάθε πρωινή μας έξοδο, ερχόμαστε να σε καλημερήσουμε, για να μας δώσεις τις πολύτιμες ευχές σου.

Αγαπημένη θεία Ζωίτσα, τώρα που η καθαρή ψυχή σου άφησε τον πρόσκαιρο μανδύα της στη γη του Γαλαξειδίου και πορεύεται προς τις αυλές του Παραδείσου, είμαστε σίγουροι ότι και πάλι θα πρεσβεύει για όλους μας εδώ, δίπλα στον ανθοστόλιστο Θρόνο του Υψίστου.

Ας είναι αιωνία η Μνήμη σου!

Λουκάς Γκούλτας

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Ο νεαρός συμπολίτης μας κ. Ευθύμιος Χρήστου Νερούτσος, χημικός, κάτοχος MSc. του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, έλαβε πρόσφατα και τον τίτλο του διδάκτορος από το ως άνω ίδρυμα, με θέμα την εξατομικευμένη θεραπεία σε παιδιατρικούς ασθενείς.

Του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία

Ευχές για τις Άγιες ημέρες τού Πάσχα

Συμπολίτες τού Δήμου Δελφών

Η Πατρίδα μας και η ανθρωπότητα ζει πρωτόγνωρες καταστάσεις τις οποίες καλούμαστε όλοι μαζί να τις αντιμετωπίσουμε με σοβαρότητα, σύνεση, και υπομονή. Το οφείλουμε στο μέλλον μας, στο μέλλον των παιδιών μας, για την πατρίδα μας, για όλο τον κόσμο.

Τα κοινά προβλήματα, όταν τα μοιραζόμαστε, μειώνεται το βάρος, ενώ όταν μοιραζόμαστε την χαρά, αυτή αυξάνεται. Καλούμαστε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Το σύνθημα «μένουμε σπίτι» είναι η προσωπική μας ευκαιρία να βοηθήσουμε άμεσα το κοινωνικό σύνολο. Είναι ευθύνη όλων!

Είναι ευκαιρία να δυναμώσουμε τη φωνή και την προσευχή μας στον προσωπικό μας χώρο, με τους δικούς μας ανθρώπους, να νιώσουμε πραγματικά κάτι που ίσως η καθημερινότητα μάς το στερούσε το προηγούμενο διάστημα: την οικογένεια!

Είναι ευκαιρία να διακρίνουμε το πόσο πλούσιοι είμαστε τελικά, όταν έχουμε ανθρώπους που μας αγαπούν, που μας σκέφτονται, που έχουμε και έχουν την υγεία τους.

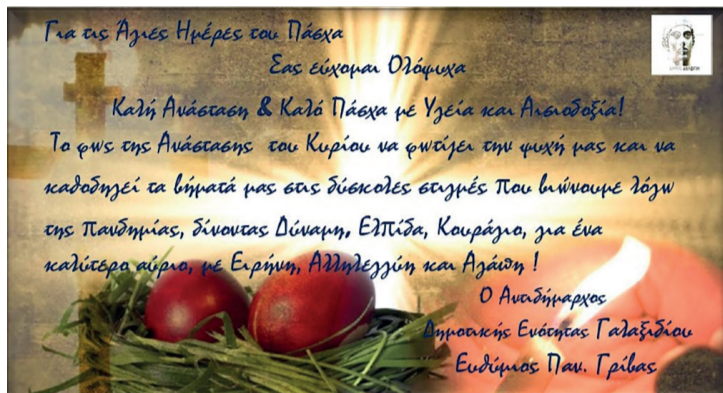
Ας σταθούμε τελικά αυτές τις κρίσιμες στιγμές συνετοί, και μέσα από την υπομονή μας να βγούμε κερδισμένοι, αναγνωρίζοντας τις χαμένες μας αξίες, δείχνοντας εμπράκτως την αλληλεγγύη προς το συνάνθρωπό μας.

Θερμές ευχές για τις Άγιες ημέρες τής μεγάλης Εβδομάδας και Καλή Ανάσταση!

Παναγιώτης Αγ. Ταγκαλής
Δήμαρχος Δελφών

Σ' αυτές τις δύσκολες ώρες που ο κόσμος μας δοκιμάζεται, ας φέρει η Ανάσταση ένα ελπιδοφόρο μήνυμα σε όλους.

Για τις Άγιες Ημέρες τού Πάσχα

Σας εύχομαι Ολόψυχα

Καλή Ανάσταση & Καλό Πάσχα με Υγεία και Ανοσοδότηση!

Το φως της Ανάστασης του Κυρίου να φωτίζει την ψυχή μας και να καθοδηγεί τα βήματά μας στις δύσκολες στιγμές που βιώνουμε λόγω της Πανδημίας, δίνοντας Δύναμη, Ελπίδα, Κουράγιο, για ένα καλύτερο αύριο, με Ειρήνη, Αλληλεγγύη και Αγάπη!

Ο Αναδήμαρχος

Δημοτικής Ενότητας Γαλαξιδίου

Ευδύμιος Παι. Γρίβας

Ποίηση και πεζογραφία φτωχότερες

Τέλη Φεβρουαρίου έφυγαν από τη ζωή δύο Κυρίες των Γραμμάτων, που φώτισαν το λογοτεχνικό στερέωμα, στον ποιητικό και στον πεζό λόγο, με δεκάδες βιβλία τους: η χαρισματική ποιήτρια και πεζογράφος Κική Δημουλά (6 Ιουνίου 1931 - 22 Φεβρουαρίου 2020) και η αγαπημένη μικρών και μεγάλων πεζογράφος Άλκη Ζέη (15 Δεκεμβρίου 1923 - 27 Φεβρουαρίου 2020).

Η Κική Δημουλά από πολύ νωρίς διακρίθηκε για την ιδιαίτερη ποιητική της φωνή και το στοχασμό της πάνω στο εφήμερο της ύπαρξης. Ο θάνατος, το κενό που προκαλείται από την απώλεια, η αίσθηση πως η φθορά είναι η μόνη απτή πραγματικότητα κυριαρχούν στο έργο της. Η ίδια μοιάζει συμφιλωμένη με την αγωνία για το αναπότρεπτο του θανάτου, ενώ ο χρόνος είναι ο μόνιμος αντίπαλος της. Ο ρόλος τής ποιήτριας είναι γοητευτικός και ανατρεπτικός. Η φωνή της βαθιά ειρωνική υψώνεται στον

«ασίγαστο πόλεμο
μεταξύ του υπάρχω και του παύω
του μιλώ και του σάπασα» και καταλήγει
«η μόνη κερδισμένη είναι
η διάσημη εκείνη
πολεμική ανταποκρίτρια
η γραφή».

Τιμήθηκε με πλήθος βραβείων και διακρίσεων και το έργο της μεταφράστηκε σε πολλές γλώσσες. Το 2002 έγινε τακτικό μέλος τής Ακαδημίας Αθηνών και λίγο πριν πεθάνει προτάθηκε από την υπουργό πολιτισμού για το βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας.

Η Άλκη Ζέη αγκάλιασε όλες τις ηλικίες, κυρίως τα παιδιά και τους νέους, με τα βιβλία της, αλλά και με την κοινωνική της παρουσία, καθώς πολύ συχνά επισκεπτόταν σχολεία και συνομιλούσε με τους μαθητές. Εξηγώντας το λόγο που άρχισε να γράφει, λέει: «Από τα μικρά μου χρόνια ως σήμερα, ας μην πω με ακρίβεια πόσα είναι, γιατί θα τρομάξω κι εγώ η ίδια, έζησα έναν πόλεμο, δυο

▲ Κική Δημουλά

◀ Άλκη Ζέη

εμφύλιους πολέμους, δυο δικτατορίες και δυο προσφυγές. Δεν τα έζησα σαν απλός παρατηρητής, αλλά παίρνοντας ενεργό μέρος κάθε φορά κι έτσι, και να ήθελα, δεν θα μπορούσε το συγγραφικό μου έργο να μην επηρεαστεί από τα γεγονότα αυτά που συγκλόνισαν τον τόπο μας. Άθελά μου η ζωή μου μπλέχτηκε μέσα στην ιστορία κι έγινα κι εγώ ένα κομμάτι της. Το συγγραφικό μου, λοιπόν, έργο, θέλω δε θέλω, είναι γεμάτο ιστορία». Και συνεχίζει: «Εγγραφα συνέχεια για παιδιά, γιατί θέλησα να καταγράψω αυτές τις σημαντικές στιγμές τής ιστορίας τού τόπου μας, που τις έζησε η γενιά μου, γιατί φοβάμαι πως, αν δεν καταγραφούν, θα φύγουν μαζί με εμάς».

Το έργο της διακρίνεται για την καθαρότητα της γραφής, τη γλωσσική αρτιότητα, την κριτική στάση απέναντι σε πρόσωπα και καταστάσεις, το χιούμορ και τη διεισδυτική ματιά στα γεγονότα. Μεταφράστηκε σε πολλές γλώσσες, βραβεύτηκε επανειλημμένα, ανέβηκε στη θεατρική σκηνή και παίχτηκε στην τηλεόραση.

Και οι δυο Κυρίες των Γραμμάτων, καταξιωμένες στις συνειδήσεις τού αναγνωστικού κοινού και της πολιτείας, πρόλαβαν να απολαύσουν την αναγνώριση που τους άξιζε. Έφυγαν αφήνοντας δυνατό το σημάδι στη λογοτεχνία μας με τον τρόπο γραφής τους και τη διαχρονικότητα των θεμάτων τους. Δίκαια περνούν στην αιωνιότητα.

Ε.Μ.

Ο κ. Ευθύμιος Γ. Μαμαρέλης είναι Γαλαξειδιώτης. Ασχολείται με το φιλοτελισμό και είναι συλλέκτης φιλοτελικού υλικού που έχει σχέση με το Γαλαξίδι και την ευρύτερη περιοχή του νομού Φωκίδας. Με τον τίτλο "Συλλεκτικά..." εγκαινιάζει μια ιδιαίτερη στήλη στην εφημερίδα μας. Ας τη γνωρίσουμε:

“Συλλεκτικά...”

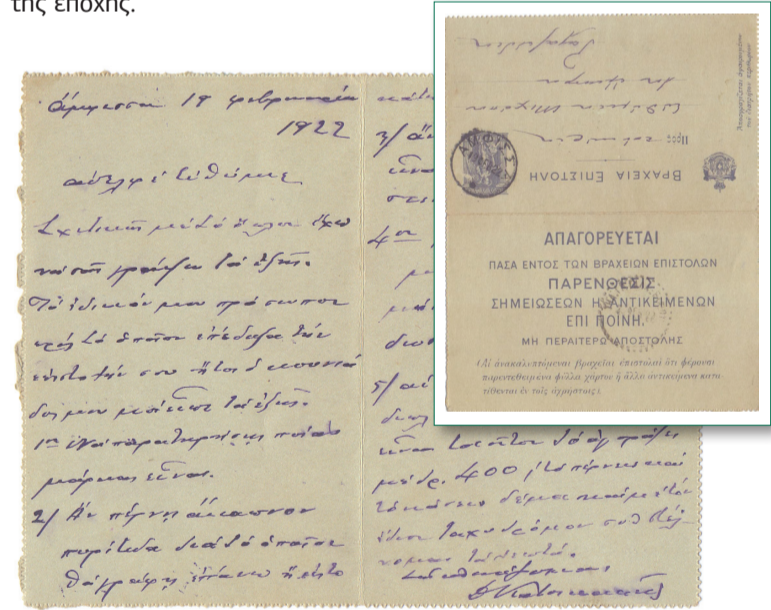
Θυμιάκος

Ταχυδρομικό γραφείο ιδρύθηκε για πρώτη φορά στο Γαλαξίδι το έτος 1836. Ήταν από τις πρώτες κωμοπόλεις που απέκτησαν Ταχυδρομικό γραφείο μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους. Δυστυχώς μετά 184 χρόνια, έφθασε η στιγμή να χάσει το Γαλαξίδι το ταχυδρομείο του.

Στην εφημερίδα μας και μέσω της νέας στήλης «Συλλεκτικά...» θα προσπαθήσουμε να φέρουμε στο φως της δημοσιότητας επιστολές, κάρτες, σφραγίδες και ό,τι σχετίζεται με την ιστορία του τόπου μας και κυρίως την ταχυδρομική. Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, τη γνωριμία με μία βραχεία επιστολή του 1922 σταλμένη από την Αμφισσα στον Μιχόπουλο Ευθύμιο (έμπορο) στο Γαλαξίδι.

Οι αποκαλούμενες βραχείες επιστολές εκείνης της εποχής ήταν στην ουσία ένα προτυπωμένο δίπτυχο με τυπωμένη την εικόνα του γραμματοσήμου, έτοιμο για ταχυδρόμηση σαν ανοικτή επιστολή. Η συγκεκριμένη επιστολή έχει σφραγισθεί με ωραία σφραγίδα Αποστολής ΑΜΦΙΣΣΑ 19 ΦΕΒ 22 και μια ακνή σφραγίδα άφιξης ΤΗΛ. ΓΡ.ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ.

Το ΤΗΛ. ΓΡ. σημαίνει τηλεγραφικό γραφείο και είναι ένα είδος σφραγίδας αρκετά διαφορετικό από τις κλασικές σφραγίδες. Με αυτή τη σφραγίδα θ' ασχοληθούμε κάποια άλλη φορά που η εικόνα της θα είναι πλήρης και πεντακάθαρη, γιατί, κατά τη γνώμη μου, πρόκειται για ένα όμορφο είδος. Πιο κάτω σας έχω και το κείμενο της επιστολής, για να ολοκληρωθεί η εικόνα της εποχής.

Αμφισσα, 19 Φεβρουαρίου 1922

Αδελφέ Ευθύμιο

Σχετικώς με το όπλον έχω να σου γράψω τα εξής. Το ιδιόν μου πρόσωπον προς το οποίον επέδειξα την επιστολήν σου ήτοι ο κουνιάδος μου μου είπε τα εξής:

1. Να παρατηρήσης ποίας μάρκας είναι.
2. Αν πέρνη άκαυστον πυρίτιδα δια το οποίον θα γράφω επάνω ή εις το κάτω μέρος ή εις το επάνω.
3. Αν η κάνη η αριστερά είναι τσοκ μπλοκ ήτοι στενότερα και
4. Μήπως είναι κατεστραμμένη μέσα δηλαδή μήπως έχει πάθει από οξυδωσιν (σκουριές) κλ
5. Αι φωτιές του είναι διπλές αν πραγματικώς είναι τοιούτον το αγοράζει με δρ.400.Το πέρνεις και το κάνεις δέμα και με τον ίδιον ταχυδρόμον σου στέλνομαι τα λεπτά.

Σας ασπάζομαι
Δ. Κ. (Δυσανάνγνωστο)

Ευθύμιος Γ. Μαμαρέλης